

Arrest

nr. 317 639 van 29 november 2024
in de zaken RvV X / XI en X / XI

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Iraanse nationaliteit te zijn, op 25 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de adjunct-commissaris van 26 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat E. DHONDT *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaken

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 15 september 2018, dienden op 15 oktober 2018 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 21 mei 2021 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 31 januari 2022 bevestigde de Raad deze beslissingen in beroep (RvV 31 januari 2022, nr. X).

1.3. Verzoekers dienden op 2 mei 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 11 juli 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid (volgend verzoek). De Raad vernietigde de beslissingen tot niet-ontvankelijkheid in beroep (RvV 16 december 2022, nr. 282 039). Dit arrest werd gemotiveerd als volgt:

“3.3. De Raad merkt op dat in het kader van verzoekers’ eerste verzoek om internationale bescherming een reeds met gezag van gewijsde beklede beoordeling werd geveld. Er werd geen geloof gehecht aan de bekering van verzoekers en daarbij gepaarde vervolging die zij beweerden te vrezen bij terugkeer naar Iran (RvV 31 januari 2022, nr. 267 573).

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij een nieuw element of bevinding wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het element of de bevinding waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen, of wanneer de verzoekers nieuwe elementen aanbrengen die afbreuk doen aan de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing.

Verzoekers voegen bij onderhavig verzoekschrift een rapport waaruit blijkt dat P., een bekeerde christen uit Bushehr, werd gearresteerd in 2019 door de Iraanse veiligheidsdiensten. Dit element, hetgeen niet eerder voorlag, kan de voorgaande beoordeling van de bestreden beslissing mogelijks compromitteren waar deze geen geloof hechtte aan de geloofsbelevens van verzoekers in Iran.

De Raad treedt het verzoekschrift bij waar wordt gesteld dat verzoekers tijdens hun persoonlijke onderhoud stevast gewag maakten van de genoemde pastoor uit verzoekers stad van herkomst (Notities persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 4, p. 15, 16; Notities persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 4, p. 8, 11, 12). Deze pastoor zou verzoekers hebben begeleid met het organiseren van kerkdiensten. Er kan worden vanuit gegaan dat deze P. eenzelfde persoon is als diegene die wordt vermeld in het door verzoekers neergelegde rapport. Deze persoon is immers afkomstig uit eenzelfde streek en werd gearresteerd vanwege diens christelijke overtuigingen. De Raad stelt zich de vraag of verzoekers P. tijdens de persoonlijke onderhouds uit een overtuigende persoonlijke belevens hebben vermeld, dan wel dat ze zich baseerden op informatie waaruit ze indirect de identiteit van P. vernamen teneinde hun asielrelaas te versterken. Hierbij dient te worden opgemerkt dat verzoekers tijdens de persoonlijke onderhouds klaarblijkelijk geen weet hadden van de arrestatie van P., daar ze dit redelijkerwijze wel hadden vermeld indien ze hiervan op de hoogte waren. Hieruit kan worden afgeleid dat verzoekers de identiteit van P. niet vernamen van enig ander artikel of rapport omtrent diens persoon en diens christelijke overtuigingen, daar deze gezien de Iraanse context onlosmakelijk zijn verbonden met een gerechtelijke vervolging. Gezien de context van christelijke vervolging in Iran is het evenmin aannemelijk dat men de identiteit van P. en diens christelijke overtuigingen eenvoudigweg kon vernemen in persoonlijke sferen, daar er een hoge graad van geheimzinnigheid speelt in Iran. Deze graad van geheimzinnig werd beaamd in het kader van de vorige beoordeling (RvV 31 januari 2022, nr. 267 573).

De bestreden beslissing kan worden gevolgd waar deze stelt dat het ontbreken van verzoekers hun namen in het artikel betekent dat verzoekers zelf niet op de publieke radar staan van de Iraanse autoriteiten. Desalniettemin is het feit dat verzoekers hun relaas met de activiteiten van de pastoor P. verbinden tijdens het persoonlijk onderhoud, en dit meermaals, een aanwijzing dat er mogelijks een dieper verband tussen P. en verzoekers bestaat. De bestreden beslissingen merken verder op dat verzoekers de informatie omtrent P. laattijdig aanbrengen, maar dit doet echter geen afbreuk aan de voorgelegde informatie over de vervolging van christenen in Iran, ook al is deze informatie vrij beschikbaar op het internet voor de beide partijen.

Gelet op het voorgaande kan de Raad niet komen tot een correcte beoordeling of het aannemelijk is dat verzoekers al dan niet een persoonlijke band hadden met P., die mogelijks kaderde in een christelijke context. Indien het verband tussen verzoekers en P. geloofwaardig wordt geacht, kan dit een ander licht werpen op de beoordeling van hun risicoprofiel omwille van de negatieve aandacht van de Iraanse veiligheidsautoriteiten voor de entourage van P. In deze context dient het relaas van verzoekers verder te worden onderzocht, voordat er wordt beslist tot de al dan niet-ontvankelijkheid van de verzoeken.

Rekening houdend met het bovenstaande acht de Raad het noodzakelijk dat de nieuwe elementen verder worden onderzocht in het licht van verzoekers’ persoonlijke situaties.”

1.5. Op 26 maart 2024 nam de adjunct-commissaris de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen, die verzoekers bij aangetekende brief van 27 maart 2024 ter kennis werden gebracht, zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

In hoofde van verzoeker:

“Asielaanvraag: 02/05/2022
Overdracht CGVS: 16/06/2022

U had een persoonlijk onderhoud met het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 20 februari 2024 van 08u50 tot 10u05 en van 13u07 tot 14u00. U werd bijgestaan door een tolk die het Farsi machtig is. Uw advocaat Meester Sindian loco Van der Maelen was aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud.

A. Feitenrelaas

In het kader van uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde u Iraans staatsburger en geboren te zijn op [...]11/1359 (Iraanse kalender, zijnde [...]01/1981 volgens de Gregoriaanse kalender) en afkomstig uit Booshehr in de gelijknamige provincie. U bent gehuwd met D.S. en jullie hebben samen één minderjarige zoon. Uw ouders en twee broers verblijven nog in Iran. Uw oom van moederszijde M.B.M.A. verblijft in België en is actief in de Evangelische Kerk te Kuurne.

U bent moslim van geboorte, maar via uw vriend A. hebben u en uw echtgenote jullie nieuwe geloof gevonden, het christendom. Jullie bekeerden zich op 28/05/1394 (Iraanse kalender, zijnde 19/08/2015 volgens de Gregoriaanse kalender), bezochten een huiskerk en organiseerden thuis vieringen.

Op 15 september 2018 reisde u samen met uw vrouw en jullie zoon als toerist naar België, per vliegtuig en met behulp van jullie originele paspoorten voorzien van een toeristenvisum voor de Schengenzone. Een week na jullie aankomst werd u vanuit Iran gecontacteerd door uw buurman. Hij wist u te vertellen dat er een inval in jullie huis had plaatsgevonden en er mensen werden meegenomen. U en uw vrouw pleegden overleg met uw oom en jullie besloten om niet terug te keren naar Iran en in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Op 15 oktober 2018 dienden u en uw echtgenote jullie verzoek in, bij een terugkeer naar Iran vreesden jullie vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omwille van jullie bekering tot het christendom.

Na de inval kreeg uw vader nog minstens één keer het bezoek van de Iraanse autoriteiten, die wilden dat hij jullie zou vragen om terug te keren naar Iran.

In België frequenteerden u en uw vrouw de Evangelische Kerk te Kuurne, waren jullie actief binnen deze kerkgemeenschap en namen jullie deel aan Bijbelstudies. U werd net als uw echtgenote gedoopt op 6 juli 2019.

Op 25 mei 2021 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er helemaal geen enkel geloof werd gehecht aan de bekering tot het christendom van u en uw vrouw. Jullie tekenden beroep aan tegen deze beslissing. Op 31 januari 2022 werd de beslissing van het CGVS integraal bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest nr. 267573.

Op 2 mei 2022 dienden u en uw echtgenote een tweede verzoek om internationale bescherming in. U herhaalde in het kader van onderhavig verzoek uw vrees om in Iran door de autoriteiten vervolgd te worden omwille van uw voorgehouden bekering tot het christendom en verklaart dat u er nog steeds religieuze activiteiten op nahoudt. Zo ging u één keer om de twee weken naar de kerk in Antwerpen. Uw bezittingen zijn door de Iraanse autoriteiten in beslag genomen en bij terugkeer zal u veroordeeld worden door de rechtbank.

Ter staving van jullie tweede verzoek legden u en uw vrouw neer: een brief van Katoen Natie (d.d. 20/05/2022); een usb-stick met reportages over Iran en foto's van uw kerkactiviteiten in België; een ontslagbrief voor uw vrouw van de Herasat, waarin wordt vermeld dat ze werd ontslagen omwille van haar religieuze activiteiten (d.d. 05/02/2019); een attest van de kerk Naviderahaie (d.d. 16/03/2021); een opleidingsattest van uw vrouw (d.d. 15/05/2022); en een internetartikel ('Article 18: Violations of the rights of Christians in Iran').

Op 11 juli 2022 nam het CGVS de beslissing dat het tweede verzoek van u en uw vrouw als niet-ontvankelijk diende te worden verklaard. U tekende via uw advocaat (meester W.V.D.M.) tegen deze beslissing een beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). De RVV oordeelde in haar arrest van 16 december 2022 (Arrest nr. 282.039) dat op basis van het bij het verzoekschrift ingediende rapport, waaruit blijkt dat een bekeerde christen uit Bushehr met de naam P. werd gearresteerd in 2019 door de Iraanse veiligheidsdiensten, de voorgaande beoordeling van de bestreden beslissing mogelijks kan compromitteren waar deze geen geloof hechtte aan de geloofsbelevens van u en uw vrouw in Iran. De Raad stelde niet tot een correcte beoordeling te kunnen komen of het aannemelijk is dat u en uw vrouw al dan niet een persoonlijke band hadden met P., die mogelijks kaderde in een christelijke context. De Raad achtte het noodzakelijk dat het relaas van u en uw vrouw verder wordt onderzocht, voordat er wordt beslist tot de al dan niet-ontvankelijkheid van jullie verzoeken. Bijgevolg werden de bestreden beslissingen door de RVV vernietigd.

Het tweede verzoek om internationale bescherming van u en uw vrouw werd op 23 oktober 2023 door het CGVS ontvankelijk verklaard en op 20 februari 2024 werd er met u en uw vrouw een persoonlijk onderhoud georganiseerd teneinde uw nood aan de subsidiaire beschermingsstatus volgens artikel 48/4, §2,c te onderzoeken.

Tijdens dit persoonlijk onderhoud op het CGVS (d.d. 20 februari 2024) houdt u vast aan de incidenten en vrees omwille van uw bekering tot het christendom die u uiteenzette tijdens uw eerste verzoek. U wijst tevens opnieuw op jullie christelijke activiteiten in België. Zo gingen jullie in België naar een conferentie van de Amerikaanse christelijke ngo Iran Alive. Uw echtgenote nam deel aan een optreden, gaf een online interview, nam het woord in een kerk in Deurne, en nam de rol op van pastoor tijdens online Zoom-meetings met andere bekeerlingen. Daarnaast zijn jullie nu ook politiek actief geworden door in 2023 aan één of twee protestmarsen in Antwerpen en Brussel deel te nemen. U en uw vrouw staan nog in contact met jullie respectievelijke families, maar spreken niet over jullie problemen in Iran waardoor jullie niets weten over verdere ontwikkelingen.

Ter staving van jullie recentste verzoek leggen u en uw vrouw volgende documenten neer: een brief van Katoen Natie (d.d. 20/05/2022); een usb-stick met reportages over Iran en foto's van uw kerkactiviteiten in België; een ontslagbrief voor uw vrouw van de Herasat, waarin wordt vermeld dat ze werd ontslagen omwille van haar religieuze activiteiten (d.d. 05/02/2019); een attest van de kerk Naviderahaie (d.d. 16/03/2021); een opleidingsattest van uw vrouw (d.d. 15/05/2022); een internetartikel ('Article 18: Violations of the rights of Christians in Iran'); vijf afdrucken met hyperlink van het optreden van uw vrouw bij Melja Group; twee afdrucken van het online interview dat uw vrouw gaf; één attest van Iran Alive en dertien afdrucken van jullie religieuze activiteiten in België; Belgische documenten inzake de medische problemen van uw vrouw; vijf foto's van de deelname van u en uw vrouw aan protesten in België; en zes foto's van het werk van uw vrouw in Iran. Uw advocaat maakte op 01/03/2024 een antwoord over op de kopie van de notities van jullie laatste persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat u ook in uw huidig tweede verzoek zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd moet worden. In het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming moet worden vastgesteld dat u opnieuw verwijst naar de elementen waarop u zich in het kader van uw eerste verzoek baseerde, met name uw vrees voor de Iraanse autoriteiten wegens uw bekering (verklaring volgend verzoek S.S. d.d. 13/06/2022 vraag 17-20; zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 20/02/2024 van S.S., hierna CGVS man, p.8).

In dit verband dient vooreerst in herinnering gebracht worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw bekering tot het christendom waardoor er evenmin geloof kon worden gehecht aan uw hiermee gepaard gaande vrees voor vervolging. Voor uw echtgenote gold hetzelfde. Deze beslissing en beoordeling werden door de RvV bevestigd in haar arrest van 31 januari 2022 (arrest nr. 267.573). U stelde geen hoger beroep in tegen deze beslissing.

Wat betreft het verdere onderzoek van het relaas van u en uw vrouw – en in het bijzonder naar jullie persoonlijke band met de bekeerde P. die in Iran werd gearresteerd in 2019, zoals staat te lezen in het door jullie aangebrachte internetartikel (zie ingediende documenten nr 6) – moet worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd de eerdere vaststellingen van het CGVS in een ander daglicht te stellen. Uw kennis over de

bekeerde P. is immers zeer beperkt. Opvallend genoeg moet zelfs worden geconstateerd dat u niet eens de moeite nam om u te informeren over hem.

U weet niet met zekerheid te zeggen wie er tijdens de inval in jullie huiskerk werd gearresteerd, maar verwijst naar een lijst van arrestanten die jullie tweede advocaat aan jullie gaf nadat jullie eerste verzoek werd afgewezen (CGVS man p.6-7). Jullie nieuwe advocaat zei dat er op deze lijst sprake was van ene P. uit Bushehr waarna u en uw vrouw de advocaat antwoordden dat hij jullie pastoor was in Iran (CGVS man p.6). Tot de vaststelling wanneer P. dan (ongeveer) gearresteerd werd komt u niet en u verwijst louter naar de ingediende documenten (CGVS man p.6-7). Opvallend genoeg zouden u en uw vrouw deze informatie over P. in al die tijd niet zelf hebben gevonden, maar bracht jullie tweede advocaat het aan nadat op 31 januari 2022 jullie beroep in het kader van jullie eerste verzoek werd afgewezen (CGVS man p.7). Volgens het document waarnaar u en uw advocaat verwijzen én de online beschikbare informatie (zie administratief dossier), zou P. zijn gearresteerd op 1 juli 2019, een eenvoudige vaststelling waar u dus niet toe komt (zie ingediend document nr 6; CGVS man p.6-7). Ook uw vrouw kan niet zeggen wanneer P. dan werd gearresteerd (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 20/02/2024 van S.S., hierna CGVS vrouw, p.6). Verbazend genoeg beweert uw vrouw dat P. werd gearresteerd na jullie eerste interview op het CGVS d.d. 19/03/2021, hetgeen natuurlijk niet strookt met jullie eigen aangebrachte informatie waarin te lezen valt dat P. werd gearresteerd op 01/07/2019 (CGVS vrouw p.6). Even eigenaardig is de vaststelling dat u eerder nog verklaarde dat de inval in jullie huiskerk plaatsvond rond 20 september 2018 (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 19/03/2021 van S.S., p.5-6), hetgeen dus ook niet te rijmen valt met deze door uw advocaat aangebrachte info. In ieder geval weet u ook niet of P. destijds bij de inval in jullie huiskerk werd gearresteerd en of hij voor- of nadien nog werd aangehouden of niet (CGVS man p.6,11).

Daarenboven is uw kennis over het lot van P. zeer beperkt en strookt deze niet met de objectieve informatie. De laatste en enige informatie die jullie bezitten is dat P. werd gearresteerd volgens het artikel dat uw tweede advocaat aan jullie toonde, hetgeen uw vrouw dus met anderhalf jaar verschil verkeerdelijk situeerde (CGVS man p.7,12,16-18; CGVS vrouw p.6). U en uw vrouw hebben geen verdere info en dus ook geen idee of P. werd vrijgelaten of geëxecuteerd, aldus uw verklaringen (CGVS man p.12,16). U weet ook niet of er naast P. nog anderen werden aangehouden, waar P. werd aangehouden, om hoe laat ongeveer dat gebeurde, of zijn huis doorzocht werd, naar waar P. werd overgebracht, wat hem ten laste werd gelegd, waarvan hij beschuldigd werd, welke straf tegen hem werd gevorderd, of hij vrijkwam (op borg), of hij een advocaat had, wat zijn verdict of strafmaat was, noch in welke situatie P. nu verkeert (CGVS man p.17-18). Nochtans toont de informatie, die vrij beschikbaar is en aan uw dossier werd toegevoegd, dat er huiszoeken plaatsvonden, dat P. samen met andere bij naam genoemde christelijke burgers in Bushehr werd gearresteerd in de ochtend van 1 juli 2019, hij vervolgens werd aangeklaagd voor bijvoorbeeld propaganda tegen de staat onder art. 500 IPC en andere specifieke aanklachten, waarna hij veroordeeld werd tot drie maanden gevangenschap door ene rechter Y., en vervolgens weer werd vrijgelaten op borg (zie administratief dossier). Wat dit betreft moet, net als in de vorige beslissing van het CGVS inzake jullie tweede verzoek, opnieuw worden opgemerkt dat de artikels over P. dus vrij op internet zijn te raadplegen, en dit reeds sinds juli 2019 (zie administratief dossier).

De bewering dat jullie niet eerder dan januari 2022 op de hoogte konden zijn van de aanhouding van P., zoals jullie advocaat meester W.V.D.M. in zijn verzoekschrift beweerde, klopt aldus evenmin (zie administratief dossier).

De info die u wel heeft over P. is dat hij met zijn achternaam P. of P. heet (CGVS man p.17). Echter kwam u dit pas te weten doordat u zijn naam zag op het door uw advocaat aangebrachte document na jullie verloren beroep van 31 januari 2022 (CGVS man p.17). Voorts weet u dat P. ongeveer uw leeftijd had, zijnde dus rond de 43 jaar (CGVS man p.14). Volgens u heeft P. groene ogen, krullend haar en geen baard (CGVS man p.13-14). P. had geen vrouw en dus ook geen kinderen, althans zo zegt u (CGVS man p.15,18). Uw verklaringen blijken echter helemaal niet te kloppen met de beschikbare informatie over P.. Zijn voorkomen stemt immers niet overeen met wat u over hem verklaarde, hetgeen toch zeer eigenaardig is (zie administratief dossier). Wanneer u op het einde van uw onderhoud geconfronteerd wordt met het gegeven dat P. wel degelijk een vrouw had met de naam F.T., meent u dat deze naam toebehoort aan de collega van uw vrouw die jullie de brief van de Herasat overmaakte (zie ingediend document nr 3) en blijft u volharden dat P. geen vrouw had ondanks dat u hem er nooit naar vroeg (CGVS man p.18-19). Uw gebrek aan kennis en interesse in de persoon van P. en zijn situatie toont u verder aan doordat u niet weet hoe uw vriend A., die P. aan u introduceerde, P. kende omdat u hem daar nooit naar vroeg (CGVS man p.10). Enige informatie over de familie of ouders van P., of over zijn studies of opleiding, heeft u ook niet (CGVS man p.14-16). Hetzelfde geldt voor zijn afkomst of etniciteit (CGVS man p.16). Wanneer P. pastoor werd, of hij een opleiding volgde om die functie te beoefenen en of hij actief was in andere kerken in Iran kan u evenmin zeggen (CGVS man p.16). In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u eveneens dat u niet wist of P. gedoopt is of waar hij woonde (zie persoonlijk onderhoud d.d. 19/03/2021 van S.S., p.13). Een eigen concrete anekdote of herinnering aan P., of één met betrekking tot uw zoon, kan u zelfs niet aanbrengen (CGVS man p.13,15). Of hij zich ooit in het buitenland begaf weet u ook niet (CGVS man p.13). U kan enkel vertellen dat hij vriendelijk

was, altijd lachend en verschuilt zich meermaals achter de redenering dat jullie geen toestemming hadden om iets aan iemand te vragen vanwege de veiligheid, hetgeen op zich reeds werd ontkracht tijdens het onderzoek van uw eerste verzoek (CGVS man p.13,15). Jullie kenden elkaar in feite niet, zo zegt u (CGVS man p.7). U slaagt er evenwel niet in om met dergelijke uitleg afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen.

U zegt ook dat u nooit specifiek met uw vrouw over P. sprak in België en dat jullie niets van zijn arrestatie afwisten totdat uw tweede advocaat kwam aanzetten met het artikel dat hij op internet vond jaren na de feitelijke arrestatie (CGVS man p.11,18). Nochtans staat er op internet reeds sinds juli 2019 veel informatie over P. en zijn arrestatie, en dit zowel in het Engels als in het Farsi (zie administratief dossier). Uw houding en antwoorden mogen in die zin aldus sterk verbazen. Hierbij aansluitend moet, net als in de vorige beslissing van het CGVS inzake jullie tweede verzoek, opnieuw worden benadrukt het eigenaardig mag heten dat jullie deze documenten en informatie over het lot van jullie vermeende pastoor niet eerder aanbrachten, daar ze dus vrij beschikbaar is op internet sinds juli 2019 (zie administratief dossier), zijnde ruim voor jullie verklaringen bij de DVZ (d.d. 05/12/2019), jullie eerste persoonlijke onderhouds op het CGVS (d.d. 19/03/2021) en de uitspraak van de RvV (d.d. 31/01/2022). Jullie summiere interesse in het lot van P. blijkt tevens daar u noch uw vrouw zich vanuit België, zij het direct of indirect, hebben geïnformeerd over hem (CGVS man p.7). U stelt dat jullie zijn telefoonnummer niet hadden en het niet toegestaan was om elkaars telefoonnummers te vragen, hetgeen voorgaande vaststellingen echter niet ongedaan kan maken (CGVS man p.7). U en uw vrouw staan namelijk toch nog steeds in contact met mensen in Iran (CGVS man p.3,5; CGVS vrouw p.4-6). Uw vrouw zou zelfs online met mensen praten die ze nooit zag en in feite niet kent (CGVS man p.3; CGVS vrouw p.4-5).

Het mag duidelijk zijn dat u er niet in bent geslaagd een persoonlijke band met P. aannemelijk te maken.

Aangaande het internetartikel over vervolgte bekeerlingen in Iran (zie ingediend document nr 6), waarmee u en uw vrouw jullie relaas uit het eerste verzoek willen staven en de naam en het bestaan van jullie pastoor in Iran aantonen (verklaring volgend verzoek, S.S. d.d. 13/06/2022 vraag 17,19; verklaring volgend verzoek, D.S. d.d. 14/06/2022 vraag 17), wordt opgemerkt dat het algemene informatie betreft en jullie naam nergens wordt vermeld in dit artikel (verklaring volgend verzoek, S.S. d.d. 13/06/2022 vraag 19). Dat de naam van jullie pastoor in Iran in dit artikel vermeld zou staan, is niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie onderlinge relatie ongedaan te maken (verklaring volgend verzoek, S.S. d.d. 13/06/2022 vraag 19; verklaring volgend verzoek, D.S. d.d. 14/06/2022 vraag 17). Het louter kennen van de naam van deze persoon is niet voldoende om de aangehaalde vaststellingen en beoordelingen teniet te doen.

Inzake de rol die uw vrouw opnam als pastoor tijdens Zoom-meetings met andere bekeerlingen in België, Iran en Armenië moet worden vastgesteld dat jullie er niet in geslaagd zijn omwille hiervan een vrees voor vervolging bij terugkeer naar Iran aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er onmogelijk worden voorbijgegaan aan de manier waarop uw vrouw als pastoor in België zou zijn aangesteld. Volgens uw vrouw werd ze aangesteld als pastoor in België omdat jullie reeds in Iran bekeerd waren, er een huiskerk hielden als subcategorie van Kerk 7 – hetgeen trouwens geheel nieuwe info is – en dus reeds veel informatie en ervaring over het christendom en de kerk bezaten (CGVS vrouw p.10-12,17). Bij jullie eerste verzoek werd nochtans vastgesteld dat er totaal geen geloof kon worden gehecht aan jullie bekering in Iran en de kerkdiensten in jullie huis. Met andere woorden ontspruiten de verklaringen van uw vrouw uit iets wat helemaal niet is aangetoond. Derhalve kan aan deze verklaringen omtrent haar aanstelling in België dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht.

Daarnaast kunnen er ook vraagtekens worden gesteld bij de verklaringen van uw vrouw omtrent deze Zoommeetings. Zo stelt ze dat er voor haar onbekende deelnemers aanwezig zijn en dat ze geen enkel probleem heeft om deze onbekende personen in vertrouwen te nemen (CGVS vrouw p.4). Nochtans stelt ze dat er onder de deelnemers mensen zijn die snel weer verdwijnen en dat er spionnen van de Iraanse overheid kunnen aanwezig zijn, maar desondanks wil ze de deelnemers informeren en helpen (CGVS vrouw p.5,13,17). Uw vrouw komt als enige in beeld, ze deelt haar naam, en vertelt over haar familie, haar bekering in Iran en haar situatie in België (CGVS vrouw p.11; zie ingediende documenten nr 9). De veiligheid van deze Zoom-deelnemers primeert op haar eigen veiligheid, aldus de verklaringen van uw vrouw (CGVS vrouw p.4). Uw vrouw hanteert voor de deelnemers allerlei veiligheidsvoorwaarden die ze voor zichzelf dus achterwege laat (CGVS vrouw p.13-14). Opvallend genoeg zegt ze dat haar vertrouwen in deze personen onbelangrijk is omdat zij door België wordt beschermd (CGVS vrouw p.4). Tezelfdertijd laat uw vrouw nochtans optekenen dat haar leven in gevaar is bij terugkeer naar Iran (CGVS vrouw p.4). Gevraagd of uw vrouw zich omwille van haar gedrag en activiteiten in België geen zorgen maakt over jullie families in Iran en dat ze zo toch riskeren om lastiggevallen te worden, wijst uw vrouw erop dat de Iraanse overheid geen bewijzen heeft tegen hen (CGVS vrouw p.17-18). In tegenstrijd met deze verklaringen zeggen u en uw vrouw daarentegen dat jullie nooit met jullie families spreken over jullie bekering of problemen net omdat de Iraanse overheid mensen

afluistert en hen daardoor zou kunnen lastigvallen (CGVS man p.7-8; CGVS vrouw p.7). Uit bovenstaande blijkt onomstotelijk dat de verklaringen van uw vrouw niet alleen tegenstrijdig zijn, maar ook dat er aan de logica van uw vrouw het één en ander schort.

Verder moet opgemerkt worden dat uw vrouw met haar activiteiten als pastoor in België pas begon na de uitspraak van de RvV op 31/01/2022 (CGVS man p.3; CGVS vrouw p.17). Ondanks dat uw vrouw dus beweert dat ze reeds door jullie bekering en christelijke activiteiten in Iran geschikt was om als pastoor in België te kunnen fungeren, duurde het sinds jullie verzoek om internationale bescherming op 15 oktober 2018 nog vier à vijf jaar en dus na de uitspraak van de RvV, eer ze hiermee aan de slag ging. Het is dan ook opmerkelijk dat uw vrouw pas recent deze rol van online pastoor zou hebben opgenomen. Bovendien staat ook vast dat de afdrucken die u en uw echtgenote aanbrengen omtrent deze Zoom-meetings (zie ingediende documenten nr 9) eenvoudig te fabriceren zijn en dus geenszins voldoende bewijskrachtig zijn. Uit jullie verzoeken is immers gebleken dat u en uw vrouw er niet voor terugdeinzen om onder valse voorwendselen een beschermingsstatuut trachten te verkrijgen. Hierdoor rijst het vermoeden dat deze Zoom-opstelling eerder voorkomt uit opportunistische motieven met als doel deze te kunnen aanwenden in onderhavige procedure. Dat uw vrouw an sich mogelijks een Zoom-meeting belegde met mensen, waaronder een bekeerlinge in België en haar eigen broer, kan evenmin een wijziging betekenen van voornoemde vaststellingen (CGVS vrouw p.14-15). Het attest van de Amerikaanse christelijke ngo Iran Alive is evenmin in staat voorgaande constatering te wijzigen (zie ingediende documenten nr 9). Er kan immers sterk getwijfeld worden aan de oprechtheid van de inhoud van dit stuk daar het eveneens verwijst naar jullie bekering in Iran, jullie huiskerk in Iran en jullie lidmaatschap tot Iran Alive vanuit Bushehr. Bovendien is het zeer opvallend dat volgens dit stuk niet alleen uw vrouw maar ook u als pastoor in België zou optreden, terwijl u dit element nooit aanhaalde (CGVS man p.2-3,5). Het document werd opgemaakt twee dagen voor jullie laatste persoonlijk onderhoud en uw vrouw geeft aan dat zij het aanvraag ter bevestiging van haar activiteiten (CGVS vrouw p.12). Derhalve ontbreekt dit attest elke objectieve bewijswaarde. Dit gesolliciteerd stuk is dus hoe dan ook niet in staat om de vaststellingen van het CGVS en de RvV in het kader van jullie vorige verzoek in een ander daglicht te stellen.

Betreffende de deelname van uw echtgenote aan een optreden en een interview online dient in de eerste plaats aangestipt te worden dat uw vrouw slechts éénmalig hieraan deelnam en enkel tijdens het interview bij voornaam wordt vernoemd (CGVS vrouw p.3,9-10).

Uw vrouw geeft aan dat ze tijdens het interview uitlegde hoe en waar ze zich in Iran bekeerde tot het christendom (CGVS vrouw p.3). Opnieuw moet hierbij worden benadrukt dat op basis van de vaststellingen in jullie eerste verzoek de oprechtheid van de bekering van uw vrouw reeds ernstig werd ondermijnd. Hierdoor rijst het vermoeden dat de deelname aan het optreden en het online interview eerder voorkomt uit opportunistische overwegingen en met het oogmerk deze te kunnen aanwenden in onderhavige procedure. Dit vermoeden wordt bevestigd daar uit de neergelegde stukken blijkt dat uw vrouw deelnam aan het optreden en het interview respectievelijk eind 2023 en op 24/05/2023 en dus enerzijds ongeveer acht jaar na jullie bekering en ongeveer vierenhalf jaar na jullie eerste verzoek, en anderzijds na de uitspraak van de RvV op 31/01/2022 inzake jullie eerste verzoek en na de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS (d.d. 11/07/2022) inzake jullie tweede verzoek. Dit online optreden en interview trokken slechts een beperkt aantal kijkers, namelijk 146 views d.d. 20/03/2024 en 750 views d.d. 20/03/2024 (zie administratief dossier). Voor het posten van video's van uw vrouw op het Telegramkanaal van kelisa naviderahaie geldt hetzelfde daar deze video's tevens een beperkt aantal views hebben (zie ingediende documenten nr 9). Evenmin blijkt nergens uit dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van deze activiteiten van uw vrouw en hebben jullie daar ook geen concrete indicaties toe (CGVS man p.8; CGVS vrouw p.7).

Wat betreft de deelname van u en uw vrouw aan één of twee protesten in België vorig jaar moet vastgesteld worden dat deze an sich geen aanleiding kunnen geven tot een toekenning van een beschermingsstatus in jullie hoofde (CGVS man p.4; zie ingediende documenten nr 11). Het CGVS herinnert er bovendien aan dat het loutere gegeven dat u en uw echtgenote deelnamen aan één of twee protestmarsen niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak (CGVS man p.4). Het is aan de verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij hierom dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar Iran. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. Zoals eerder gezegd slaagt u er in casu echter niet in aannemelijk te maken dat u persoonlijk wordt geviserd door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer naar Iran, en ook niet op basis van de anonieme deelname van u en uw vrouw aan één of twee protesten in België. U en uw vrouw hebben ook geen aanwijzingen dat jullie hieromtrent worden gevolgd door de Iraanse overheid (CGVS man p.8; CGVS vrouw p.7). Dat u en uw vrouw omwille van jullie deelname aan één of twee protesten in België in 2023, en dus ongeveer vijf jaar na jullie vertrek uit Iran, bij terugkeer dreigt geviserd te worden door de Iraanse autoriteiten heeft u aldus niet aangetoond. Uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (<https://www.cgra.be/sites/default/files/coifocusiran.surveillancevandediasporadoordeiraanseautoriteiten20230510.pdf>), rapporten/ blijkt dat de Iraanse

autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens online activiteiten (op sociale media) met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Volledigheidshalve kan er, gelet op jullie onoprechte en opportunistische karakter van jullie bekering tot het christendom, van u en uw echtgenote verwacht worden dat jullie jullie sociale media accounts aanpassen of verwijderden alvorens naar Iran terug te keren.

De neergelegde documenten die nog niet werden besproken zijn eveneens niet van die aard dat zij vermogen voorgaande vaststellingen ongedaan te maken.

Betreffende de brief van de Herasat is het vreemd dat deze brief niet eerder werd neergelegd, net als dat uw echtgenote haar job verloor niet eerder werd aangehaald. De brief dateert immers van 05/02/2019 (zie ingediend document nr 3). Dat uw echtgenote deze pas in 2022 zou hebben ontvangen (verklaring volgend verzoek, D.S. d.d. 14/06/2022 vraag 17) komt weinig aannemelijk over en is op geen enkele manier aangetoond. Zoals eerder aangehaald is het bijzonder opmerkelijk dat u beweerde dat deze brief aan jullie werd overgemaakt door een collega van uw vrouw, wier naam u weliswaar werd aangebracht door de protection officer, en die dezelfde naam draagt als de vrouw van P., waarvan u echter het bestaan ontkende (CGVS man p.18). Bovendien is de brief een kopie waarvan de authenticiteit zodus niet kan worden nagegaan. Hierbij kan bijkomend benadrukt worden dat dergelijke stukken slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Dergelijke documenten zijn derhalve niet in staat om de eerdere pertinente vaststellingen van het CGVS en de RvV en de ongeloofwaardigheid van jullie aangemeten vrees om te gooien.

Uw overige documenten, met name het attest van de kerk van Naviderahaie, de brief van Katoen Natie (d.d. 20/05/2022), de usb-stick, het opleidingsattest van uw vrouw (d.d. 15/05/2022), de medische documenten van uw vrouw, en de foto's van het werk van uw vrouw (zie ingediende documenten nr 1,2,4,5,10,12) tonen louter jullie (religieuze en professionele) activiteiten en medische situatie van uw vrouw in België en Iran aan, en hebben dus niet het vermogen de eerdere beoordelingen van het CGVS en de RvV te wijzigen. Het antwoord van uw advocaat (d.d. 01/03/2024) op de notities van het persoonlijk onderhoud (zie ingediend document nr 13), waarbij hij ontkende tijdens uw onderhoud aan de tolk te hebben gevraagd of hij een christen was en dit enkel bij uw vrouw zou hebben gedaan, valt onder dezelfde noemer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

In hoofde van verzoekster:

“Asielaanvraag: 02/05/2022

Overdracht CGVS: 16/06/2022

U had een persoonlijk onderhoud met het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 20 februari 2024 van 10u25 tot 11u50 en van 14u32 tot 16u10. U werd bijgestaan door een tolk die het Farsi machtig is. Uw advocaat Meester Sindian loco Van der Maelen was aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud. 2. Over de gegrondheid van het beroep

A. Feitenrelaas

U bent Iraans staatsburger en bent geboren op [...]06/1360 (Iraanse kalender, zijnde [...]09/1981 volgens de Gregoriaanse kalender) en afkomstig uit Booshehr in de gelijknamige provincie. U bent gehuwd met S.S.) en jullie hebben samen één minderjarige zoon. Uw moeder is overleden en uw vader, broer en zus verblijven nog in Iran. De oom van moederszijde van uw man M.B.M.A. verblijft in België en is actief in de Evangelische Kerk te Kuurne.

U bent moslim van geboorte maar via uw vriend A. hebben u en uw echtgenoot jullie nieuwe geloof gevonden, het christendom. gevonden, Jullie bekeerden zich op 28/05/1394 (Iraanse kalender, zijnde 19/08/2015 volgens de Gregoriaanse kalender), bezochten een huiskerk en organiseerden thuis vieringen.

Op 15 september 2018 reisde u samen met uw man en jullie zoon als toerist naar België, per vliegtuig en met behulp van jullie originele paspoorten voorzien van een toeristenvisum voor de Schengenzone. Een week na

jullie aankomst werd uw man vanuit Iran gecontacteerd door jullie buurman. Hij wist te vertellen dat er een inval in jullie huis had plaatsgevonden en er mensen werden meegenomen. U en uw echtgenoot pleegden overleg met de oom van uw man en jullie besloten om niet terug te keren naar Iran en in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Op 15 oktober 2018 dienden u en uw echtgenoot jullie verzoek in en bij een terugkeer naar Iran vrezen jullie vervolgd te worden door de Iraanse autoriteiten omwille van jullie bekering tot het christendom.

Na de inval kreeg uw schoonvader nog minstens één keer het bezoek van de Iraanse autoriteiten die wilden dat hij jullie zou vragen om terug te keren naar Iran.

In België frequenteerden u en uw man de Evangelische Kerk te Kuurne, waren jullie actief binnen deze kerkgemeenschap en namen jullie deel aan Bijbelstudies. U werd net als uw echtgenoot gedoopt op 6 juli 2019.

Op 25 mei 2021 besloot het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er helemaal geen enkel geloof werd gehecht aan de bekering tot het christendom van u en uw man. Jullie tekenden beroep aan tegen deze beslissing. Op 31 januari 2022 werd de beslissing van het CGVS integraal bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bij arrest nr. 267573.

Op 2 mei 2022 dienden u en uw echtgenoot een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U herhaalt in het kader van onderhavig verzoek uw vrees om in Iran door de autoriteiten vervolgd te worden omwille van uw voorgehouden bekering tot het christendom, en verklaart dat u er nog steeds religieuze activiteiten op nahoudt. Zo volgt u nog steeds bijbellessen in Antwerpen en neemt u als lid van de kerk van Naviderahaie nog wekelijks deel aan religieuze activiteiten via internet. U vreest bij terugkeer dat u direct zal gearresteerd worden en veroordeeld omwille van uw christelijke activiteiten in Iran en België. Aangezien uw man en u bij terugkeer direct worden gearresteerd, zal uw zoon alleen zijn, geen opvoeding krijgen en geen kans op een toekomst hebben. Men zou hem ook kunnen gebruiken om u en uw echtgenoot onder druk te zetten.

Ter staving van jullie tweede verzoek legden u en uw man neer: een brief van Katoen Natie (d.d. 20/05/2022); een usb-stick met reportages over Iran en foto's van kerkactiviteiten in België; een ontslagbrief van de Herasat, waarin wordt vermeld dat u werd ontslagen omwille van uw religieuze activiteiten (d.d. 05/02/2019); een attest van de kerk Naviderahaie (d.d. 16/03/2021); een opleidingsattest van u (d.d. 15/05/2022); en een internetartikel ('Article 18: Violations of the rights of Christians in Iran').

Op 11 juli 2022 nam het CGVS de beslissing dat het tweede verzoek van u en uw man als niet-ontvankelijk diende te worden verklaard. U tekende via uw advocaat (meester W.V.D.M.) tegen deze beslissing een beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV). De RVV oordeelde in haar arrest van 16 december 2022 (Arrest nr. 282.039) dat op basis van het bij het verzoekschrift ingediende rapport, waaruit blijkt dat een bekeerde christen uit Bushehr met de naam P. werd gearresteerd in 2019 door de Iraanse veiligheidsdiensten, de voorgaande beoordeling van de bestreden beslissing mogelijks kan compromitteren waar deze geen geloof hechtte aan de geloofsbelevens van u en uw man in Iran. De Raad stelde niet tot een correcte beoordeling te kunnen komen of het aannemelijk is dat u en uw man al dan niet een persoonlijke band hadden met P., die mogelijks kaderde in een christelijke context. De Raad achtte het noodzakelijk dat het relaas van u en uw man verder wordt onderzocht, voordat er wordt beslist tot de al dan niet-ontvankelijkheid van jullie verzoeken. Bijgevolg werden de bestreden beslissingen door de RVV vernietigd.

Het tweede verzoek om internationale bescherming van u en uw man werd op 23 oktober 2023 door het CGVS ontvankelijk verklaard en op 20 februari 2024 werd er met u en uw man een persoonlijk onderhoud georganiseerd teneinde uw nood aan de subsidiaire beschermingsstatus volgens artikel 48/4, §2,c te onderzoeken.

Tijdens dit persoonlijk onderhoud op het CGVS (d.d. 20 februari 2024) houdt u vast aan de incidenten en vrees omwille van uw bekering tot het christendom die u uiteenzette tijdens uw eerste verzoek. U wijst tevens opnieuw op jullie christelijke activiteiten in België. Zo gingen jullie in België naar een conferentie van de Amerikaanse christelijke ngo Iran Alive. U nam deel aan een optreden, gaf een online interview, nam het woord in een kerk in Deurne, en nam de rol op van pastoor tijdens online Zoom-meetings met andere bekeerlingen. Daarnaast zijn jullie nu ook politiek actief geworden door in 2023 aan één of twee protestmarsen in Antwerpen en Brussel deel te nemen. U en uw man staan nog in contact met jullie respectievelijke families, maar spreken niet over jullie problemen in Iran waardoor jullie niets weten over verdere ontwikkelingen.

Ter staving van jullie recentste verzoek leggen u en uw man volgende documenten neer: een brief van Katoen Natie (d.d. 20/05/2022); een usb-stick met reportages over Iran en foto's van uw kerkactiviteiten in België; een ontslagbrief voor u van de Herasat, waarin wordt vermeld dat u werd ontslagen omwille van uw religieuze activiteiten (d.d. 05/02/2019); een attest van de kerk Naviderahaie (d.d. 16/03/2021); een opleidingsattest van u (d.d. 15/05/2022); een internetartikel ('Article 18: Violations of the rights of Christians in Iran'); vijf afdrukken met hyperlink van het optreden van u bij Melja Group; twee afdrukken van het online interview dat u gaf; één attest van Iran Alive en dertien afdrukken van jullie religieuze activiteiten in België; Belgische documenten inzake uw medische problemen; vijf foto's van de deelname van u en u man aan protesten in België; en zes foto's van uw werk in Iran. Uw advocaat maakte op 01/03/2024 een antwoord over op de kopie van de notities van jullie laatste persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er onvoldoende concrete aanwijzingen aanwezig zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling met betrekking tot de bijzondere procedurele noden onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidig verzoek om internationale bescherming baseert op dezelfde motieven als uw echtgenoot S.S. In het kader van zijn verzoek werd onderstaande beslissing genomen:

[De motivering van de bestreden beslissing in hoofde van verzoeker wordt integraal overgenomen]

Bijgevolg dient ook in uw verzoek tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus worden besloten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging.

2.1. Verzoekers zijn echtgenoten. Verzoekers beroepen zich blijkens de inhoud van de bestreden beslissingen en de verzoekschriften op dezelfde motieven. Met het oog op een goede rechtsbedeling en gelet op hun onderlinge verknochtheid worden de voormelde zaken dan ook gevoegd (rolnrs. 314 714 en 314 710).

2.2. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikelen 49/3 en 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- Het redelijkheidsbeginsel;
- De rechten van verdediging.

Verzoekers betogen als volgt:

“1.1. Geloofwaardigheid bekering tot christendom.

Verzoekende partij wenst het CGVS erop te wijzen dat het EHRM stelt dat nationale autoriteiten een grondig en ex nunc onderzoek moeten verrichten naar de ernst van verzoekers religieuze overtuigingen, de manier waarop verzoekers hun geloof belijden in het land van toevlucht, hoe verzoekers van plan zijn hun geloof te belijden in het land van herkomst en in hoeverre verzoekers familie op de hoogte zijn van hun bekering.

Volgens het EHRM is er sprake van een oprechte persoonlijke overtuiging wanneer deze ‘a certain level of cogency, seriousness, cohesion and importance’ behaalt. (1)

Het Hof stelt echter dat het onderzoek ook een beoordeling moet inhouden van de mate waarin verzoekers kwetsbaar zijn voor vervolging en beschuldigingen van godslastering.(2) De asielinstanties moeten daartoe bepalen welke activiteiten daadwerkelijk zijn uitgevoerd, of deze activiteiten bekend kunnen zijn bij de autoriteiten in het land van herkomst en hoe de actor van vervolging het gedrag of de motieven van de verzoeker ziet.(3)

Elke objectieve waarnemer kan niet anders dan vaststellen dat verzoekster, sinds de aankomst in België 2018 tot op heden, blij gegeven heeft van een volgehouden christelijk engagement en steeds bij de verklaringen over de religieuze overtuiging gebleven is.

Verzoekende partij stelt vast dat zelfs het CGVS nooit in twijfel heeft getrokken dat verzoekster de Evangelische kerk in Deurne regelmatig bezoekt, dat verzoeker bijbelstudies volgt, dat verzoekster gedoopt is, leiding geeft aan christelijke zoom meetings, publiek optreedt en zelfs online interviews geeft over de bekering.

Dit toont de toewijding van verzoekster en geeft blij van een volgehouden en werkelijk engagement als christen.

Verzoekende partij vraagt aandacht voor het feit dat een bekering een proces is. Een bekering kan door een protection officer in 2019 in eerste instantie ongeloofwaardig bevonden zijn maar moet, in overeenstemming met de jurisprudentie van de RvV en het EHRM, de meest recente staat van de overtuigingen van verzoekers om internationale bescherming worden beoordeeld.

Zo heeft de RvV in een beslissing van 25 februari 2022 in een Iraakes dossier geoordeeld dat,

“Hoewel de aanvankelijke aantrekkingskracht van verzoeker tot het christendom verband zou hebben gehouden met zijn beschermingsverzoek en verzoekers bekering in het verleden als niet oprecht en opportunistisch werd aanzien, kan niet worden uitgesloten dat het na verloop van tijd een persoonlijke overtuiging is geworden. Het afzweren van de islam, de bekering tot het christendom en het aannemen van christelijke overtuigingen, zijn een evoluerend proces waardoor de huidige staat van de overtuigingen van verzoeker moet worden beoordeeld in plaats van de eerdere.(4)

Het EHRM heeft in haar jurisprudentie ook gesteld dat zij rekening houdt met hoe de activiteiten van een verzoeker zich over de tijd hebben geëvolueerd. Het Hof hecht er waarde aan wanneer activiteiten in de loop der tijd belangrijker zijn geworden en een meer prominente plaats hebben ingenomen in het leven van een verzoeker om internationale bescherming.(5)

1.2. Gegronde vrees voor vervolging omwille van religieuze overtuiging

Verzoekende partij wijst er op dat op basis van de beschikbare informatie, afkomstig van verschillende soorten bronnen, volgende feiten met een redelijke mate van zekerheid kunnen worden vastgesteld: Christenen kunnen hun geloof in Iran niet in het openbaar belijden en om die reden vindt de geloofsbelijdenis

van Christenen in de privésfeer plaats dan wel door middel van huiskerken die gemonitord worden door de Iraanse autoriteiten.

Het gevolg van deze monitoring is dat Christenen een risico lopen op arrestatie en detentie.(7)

Dit risico bestaat ook voor ordinaire Christenen zonder bijzonder profiel zo blijkt uit de voorbeelden die door de verschillende bronnen worden aangehaald.(8)

In detentie kunnen zij worden blootgesteld aan foltering en/of een onmenselijke behandeling of bestraffing omwille van hun religieuze overtuiging.(9)

Amnesty International stelt, bijvoorbeeld,

“Torture and other ill-treatment remained widespread and systematic, especially during interrogation. Torture-tainted “confessions” were broadcast on state television and consistently used to issue convictions.”(10)

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat personen die zich hebben afgekeerd van de Islam en zich bekeerd hebben tot het Christendom worden beschouwd als personen die de misdaad van 'Ertetad' of afvalligheid hebben begaan. Deze misdaad kan, en is al eens, bestraft met de doodstraf

Strafrechtelijke vervolging op basis van afvalligheid komt echter in praktijk slechts zelden voor, toch wordt de mogelijkheid van strafrechtelijke vervolging wel vaak als pressiemiddel gebruikt tijdens ondervragingen. Bovendien worden personen die zich hebben afgekeerd van de Islam en zich bekeerd hebben tot het Christendom wel degelijk strafrechtelijk vervolgd op basis van een aantal andere artikelen in de strafwet. Zo worden deze personen vervolgd voor sabb al-Nabi oftewel het beledigen van de religie (blasfemie) of bijvoorbeeld beschouwd als politieke opposanten.(11) Landinfo stelt daarover,

“The reason why Iranian authorities define the organised house church movement to be a threat against national security, is that they relate the movement’s activities to political opposition activities. House church meetings are conducted in secret, which means that the government can neither control who participates nor what happens in the meetings. The Government therefore consider the meetings to be a potential source of opposition activity that can threaten the regime. Furthermore, there is contact between many house churches and foreign communities. This kind of Western connection is perceived by the authorities as suspect, and as a threat to the regime.

Iranian authorities consider Christian missionary work and proliferation of Western and secular values within the country to be an attempt from Western countries, including Israel, to destroy Islam and Iranian culture and undermine its Islamic rule of law...A number of government officials have defined the form of Christianity practised in the house church movement as a deviant and false form of Christianity and house churches as corrupt sects (ICHRI 2013a, p. 24-26). A representative of Elam Ministries pointed out in a lecture about Christian converts (Malta, May 2017) that Iran is a theocracy where apostasy from Islam is not only a religious issue, but also a political one. Apostates (Muslims who leave Islam) are seen as a threat to the regime, and Christians who conduct missions aimed at Muslims are considered possible spies for the West and Israel.”(12)

Verzoekende partij verwijst ook naar andere landeninformatie bronnen waarin bovenstaande bevestigd wordt :

- Asylos, Iran: Treatment of Christian converts, women, and people with mental health issues, februari 2024, https://resources.asylos.eu/wp-content/uploads/reports/men2023-17_iran.pdf
- Amnesty International, Iran: Human Rights in Iran: Review of 2022/2023, <https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/6596/2023/en/>
- Iran Human Rights Documentation Center, Living in the Shadows of Oppression: The Situation of Christian Converts in Iran, <https://iranhrdc.org/living-in-the-shadows-of-oppression-the-situation-of-christian-converts-in-iran/>

Conclusie.

Verzoekende partij concludeert op grond van hoger vermelde bronnen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer heeft omwille van haar religieuze overtuiging. Bovendien kan van haar op basis de rechtspraak van het EU Hof van Justitie niet verwacht worden dat ze afziet van bepaalde godsdienstige handelingen om vervolging uit de weg te gaan.(11)

1.3. Gegronde vrees voor vervolging omwille van gepercipieerde religieuze overtuiging

Verzoekende partij wijst op het bestaan van de gegronde vrees voor vervolging omwille van de gepercipieerde of toegeschreven religieuze overtuiging (artikel 10, lid 2 Kwalificatierichtlijn)

Artikel 10, lid 2 Kwalificatierichtlijn: "Bij het beoordelen of de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven."

Verzoekende partij verwijst hiervoor naar de EUAA, Practical Guide on Interviewing Applicants with Religion-based Asylum Claims, 2022, <https://euaa.europa.eu/publications/practical-guide-interviewing-applicantsreligion-based-asylum-claims> :

"When examining asylum claims, the perspective of the persecutor is as important as – or can even be more important than – the perspective of the applicant to determine if religion is the ground for persecution. In some cases, the actor of persecution may wrongly or falsely attribute certain religious characteristics or apostasy to an applicant. In religion-based claims, and in conversion claims in particular, there is a risk that the assessment focuses solely on the credibility of the applicant's claimed religious affiliation, thus overlooking the issue of attributed religious affiliation and the way the persecutor perceives the applicant's behaviour or motives. This can lead to inaccuracy in the risk and legal assessments.

Case officers should not only explore whether the applicant or the group they belong to have the characteristics, beliefs or practices of a 'religion'; they should also look at the persecutor's perception of the applicant. Some groups may not describe themselves as religious.

Nevertheless, they may be treated by the persecutor as if they were religious and thus be the target of acts that amount to religious persecution. Establishing sincerity of belief, identity and/or a certain way of life may not necessarily be relevant in a case where the persecutor imputes or attributes a religion, faith or practice to an individual or group. Moreover, the motives of the persecutor may be religious, while the applicant does not associate their beliefs, identity or way of life with religion or is not aware that these can be perceived as such. Therefore, regardless of whether the applicant's religious affiliation is found credible and regardless of whether the applicant claims to hold a religious belief, the perception that the persecutor has of the applicant's motives and religious affiliation, or lack of a religious affiliation, needs to be explored in a systematic manner to make an accurate risk assessment."

Er moet dus ook worden beoordeeld of verzoekers in het geval van terugkeer naar Iran een gegronde vrees voor vervolging hebben omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging. Het is met name van belang om vast te stellen in hoeverre de Iraanse autoriteiten op de hoogte kunnen zijn van de sur place activiteiten van de heer en mevrouw.

In casu moet vastgesteld worden dat verzoekster activiteiten ontplooid heeft die niet aan de aandacht van de Iraanse inlichtingendiensten kan ontsnapt zijn :

- Zoom-meetings
- Deelname optreden
- Interview online
- geposte video's op Telegram Kanaal
- Deelname aan protesten

Conclusie.

Verzoekster zal, gezien haar activiteiten in België, in Iran gepercipieerd worden als zijnde christen, met alle mogelijke nadelige gevolgen voor haar persoonlijke veiligheid.

1.4. Risico bij terugkeer naar Iran

4.1 COI Focus

Het feit dat er geen informatie beschikbaar is over mensenrechtenschendingen bij terugkeer naar Iran betekent niet noodzakelijk dat er geen ernstige problemen zijn.(12)

Er moet zorgvuldig rekening worden gehouden met de restricties op onafhankelijke berichtgeving vanuit Iran. Er moet daarnaast ook rekening worden gehouden met het feit dat er geen gedwongen terugkeer plaatsvindt naar Iran.(13)

In haar Nansen Note 1-23 (14) merkt NANSSEN op dat de informatie in het rapport van het Australische DFAT mogelijks niet relevant of specifiek genoeg is voor de beoordeling van de risico's bij terugkeer naar Iran. Bovendien kan noch de actualiteit noch de betrouwbaarheid van de informatie worden geverifieerd. Het rapport van het Australische DFAT stelt dat

"According to international observers, Iranian authorities pay little attention to failed asylum seekers on their return to Iran. Iranians have left the country in large numbers since the 1979 revolution, and authorities accept that many will seek to live and work overseas for economic reasons. International observers report that Iranian authorities have little interest in prosecuting failed asylum seekers for activities conducted outside Iran, including in relation to protection claims. This includes posting social media comments critical of the government –heavy internet filtering means most Iranians will never see them – converting to Christianity, or engaging in LGBTI activities. In such cases the risk profile for the individual will be the same as for any other person in Iran within that category. Those with an existing high profile mayface a higher risk of coming to official attention on return to Iran, particularly political activists."

De informatie stelt specifiek dat het gaat om een gebrek aan interesse om terugkerende verzoekers om internationale bescherming strafrechtelijk te vervolgen voor de activiteiten die zij buiten Iran hebben ontwikkeld. Een gebrek aan interesse om terugkerende verzoekers om internationale bescherming strafrechtelijk te vervolgen omvat niet alle mogelijke risico's op een onmenselijke behandeling die zich voor kunnen doen vanaf het moment van aankomst in Iran en de informatie uit het DFAT rapport is daarmee niet relevant of specifiek genoeg.

De 'purpose and scope' van het rapport van het Australische DFAT meldt verder geen onderzoeksperiode, om die reden is het niet mogelijk om vast te stellen wanneer de informatie in het rapport precies werd verzameld. Het DFAT rapport bevat daarnaast geen directe referenties naar bronnen, er kan enkel worden vastgesteld dat de informatie afkomstig is van 'internationale waarnemers.' Er kan niet worden vastgesteld wie deze internationale waarnemers zijn. Zijn dit personen die het DFAT heeft geïnterviewd voor het rapport, en zo ja, wanneer zijn deze personen geïnterviewd? Of is de informatie gebaseerd op openbare rapporten van bronnen zoals de VN-agentschappen, de US Department of State, de Wereldbank, etc? Gaat het om primaire bronnen of secundaire bronnen? Hoeveel verschillende internationale waarnemers bevestigen deze informatie? 'Internationale waarnemers' is een zeer vage beschrijving en op basis van deze beschrijving is het onmogelijk om vast te stellen wie precies de informatie verschaft, wat de informatie precies is die de bronnen vermelden, wanneer de informatie werd gegeven, waar de informatie werd verzameld en op welke manier deze werd verzameld. Kortom, de actualiteit en de betrouwbaarheid van de informatie in het DFAT rapport kan niet worden vastgesteld.

Het is vaste rechtspraak van het EHRM dat er voorzichtigheid is geboden wanneer er gebruik wordt gemaakt van informatie afkomstig van anonieme bronnen,

*"[W]here a report is wholly reliant on information provided by sources, the authority and reputation of those sources and the extent of their presence in the relevant area will be relevant factors for the Court in assessing the weight to be attributed to their evidence. The Court recognizes that where there are legitimate security concerns, sources may wish to remain anonymous. However, in the absence of any information about the nature of the source's operations in the relevant area, it will be virtually impossible for the Court to assess their reliability. Consequently, the approach taken by the Court will depend on the consistency of the sources' conclusions with the remainder of the available information. Where the sources conclusions are consistent with other country information, their evidence may be of corroborative weight. However, the Court will generally exercise caution when considering reports from anonymous sources which are inconsistent with the remainder of the information before it."*¹⁶

4.2 Beoordeling van het risico bij terugkeer

Voor een zorgvuldige beoordeling van alle risico's op ernstige schade bij terugkeer naar Iran, moet rekening worden gehouden met de risico's die zich voor kunnen doen tijdens de aankomstprocedure op de luchthaven in Teheran. Deze beoordeling kan zich niet enkel richten op de risico's die kunnen ontstaan als een verzoeker deze procedure is doorgeraakt en zich terug in Iran heeft gevestigd. De aankomstprocedure in Iran brengt namelijk op zichzelf al een risico op foltering of onmenselijke behandeling met zich mee voor bepaalde personen.

In PS spreekt het UK Upper Tribunal zich uit over de situatie van afgewezen verzoekers om internationale bescherming die moeten terugkeren naar Iran.

In het bijzonder gaat het in PS om de risico's voor afgewezen verzoekers die stellen zich tot het Christendom bekeerd te hebben, maar ongeloofwaardig werden bevonden door de asiel autoriteiten. De richtlijnen van het UK Upper Tribunal zijn wederom gebaseerd op een zeer grondige analyse van alle beschikbare informatie, inclusief de informatie van een expert getuige. NANSSEN (14) is daarom van mening dat de beslissing in de zaak PS bijzonder relevant is voor de beoordeling van de risico's bij terugkeer naar Iran en dat er zorgvuldige rekening moet worden gehouden met het bewijs en de feiten zoals die worden vastgesteld door het UK Upper Tribunal.

De Britse autoriteiten beriepen zich in de zaak PS op twee rapporten van de Deense Immigratiedienst uit 2014 en 2018 als ook op het rapport van de Australische DFAT van juni 2018. Het UK Upper Tribunal neemt daarnaast het advies in overweging van Iran experte mevrouw E.. Met betrekking tot mevrouw E. overweegt het UK Upper Tribunal,

"Mrs E. has been recognised as an expert on Iran in several cases before the Tribunal, including SZ and JM, and more recently HB (Kurds) Iran CG [2018] UKUT 00430 (IAC). In her report for this appeal Mrs E. has drawn on sources published in English and Farsi, including the work of other academics, radio and television broadcasts, articles published in newspapers and online news sites, legal texts, research conducted by NGOs, human rights organisations, governments and Christian advocacy groups. Mrs E. has been paying close attention to the position of Christians in Iran for a number of years, not least because she has twice been called upon to write a comprehensive report for proposed 'country guidance' cases that never came to fruition. The level of detail in her report is a testament to her research over the years, and we have read it all with care. We have not however considered it necessary to summarise or refer to each aspect of Mrs E.'s evidence: much of the factual content was not contested, and where her conclusions are challenged by the Respondent we have dealt with that dispute in our findings. Whilst we have not accepted every conclusion that Mrs E. has reached, we have no hesitation in accepting that she is a highly qualified expert in her field."(16)

Het UK Upper Tribunal concludeert dat het substantiële waarde hecht aan het bewijs van experte E.. Wat betreft het rapport van het Australische DFAT en de twee Deense rapporten overweegt het Tribunaal dat het moeilijk kan vaststellen of de informatie op empirisch bewijs is gebaseerd of slechts speculatie. Verwijzend naar de jurisprudentie van het EHRM,(17) stelt het UK Upper Tribunal dat het enkel significante waarde aan de informatie kan hechten waar de informatie consistent is met informatie uit andere bronnen.(18)

Het UK Upper Tribunal accepteert dat het beschikbare bewijs over het algemeen consistent is over het feit dat personen die op tijdelijke reisdocumenten (laissez passer) gedwongen moeten terugkeren naar Iran bij aankomst op de luchthaven in Teheran zullen worden ondervraagd door de Immigratie en Paspoort Politie. Er wordt door het UK Upper Tribunal aangenomen dat tijdens deze eerste ondervraging op de luchthaven over het algemeen geen sprake is van mishandeling. Personen waar er zich 'bijzondere zorgen' voor doen, kunnen worden doorgestuurd voor verdere ondervraging. Het is tijdens deze tweede ondervraging dat er een risico ontstaat op mishandeling.(19) Het UK Upper Tribunal accepteert vervolgens dat een terugkerende verzoeker, die in het land van asiel verklaard heeft zich te hebben bekeerd tot het Christendom, voldoende interesse zal wekken om doorgestuurd te worden voor een tweede interview. De verzoeker zal namelijk zijn verzoek om internationale bescherming gestoeld hebben op sur place activiteiten, zoals het zich laten dopen en het bijwonen van kerkdiensten. Dergelijke activiteiten zijn prima facie bewijs van een misdaad onder Iraans recht. De UK Upper Tribunal overweegt,

"The evidence overall indicates that the security services follow a specified procedure when it comes to Christians: they are taken in and required to sign the undertaking. It does not seem likely to us that this procedure would be followed standing at an arrivals desk, even if the subject was protesting that it was all false and that he was perfectly willing to sign. A returnee is not someone who has been picked up on an Iranian street. He is someone who has just come back from the United Kingdom, possibly having spent a considerable amount of time here; the Iranian security services perceive there to be a clear link between Christianity and attempts by the West to undermine the Iranian state. These factors cumulatively give rise, in our view, to a "particular concern" such that a transfer to second-line questioning would be likely."(20)

Het UK Upper Tribunal accepteert dat de tweede ondervraging over het algemeen kort zal zijn, niet tot mishandeling zal leiden en geen reëel risico zal inhouden op ernstige schade.(21) Echter, het UK Upper Tribunal merkt op dat de tweede ondervraging niet voor iedereen kort en zonder gevaar zal zijn. Bij elke individuele beoordeling moet rekening worden gehouden met de individuele karakteristieken en het gedrag van een verzoeker om te bepalen of er een reëel risico bestaat op fysieke schade.

Hoe langer de ondervraging en/of detentie, hoe groter het risico op foltering of mishandeling. Bij een beoordeling van de risico's bij terugkeer naar Iran moet er dan ook worden onderzocht of er specifieke

redenen zijn waarom een ondervraging of detentie eventueel verlengd zou kunnen worden. Het UK Upper Tribunal noemt daarbij een aantal, niet-gelimiteerde, redenen die in overweging moeten worden genomen,

"We do not propose to offer an exhaustive list of the kind of factors that might be relevant here, since the evidence does not permit us to do so. We would however note that one aggravating factor identified in the sources is "very outspoken" social media activity: this would have to project the personal commitment of the individual, rather than for instance simply 'liking' posts by others. Past adverse interest by the Iranian authorities would also increase risk, as would connections to other individuals with a 'profile'. We have found that the primary focus of the Iranian state is the perceived threat of organised religion, and for that reason we are satisfied that association in the United Kingdom with a Church with known links to Iranian house churches would certainly be a risk factor."(22)

De feitelijke bevindingen van het UK Upper Tribunal in de zaken XX en PS zijn gebaseerd op een grondig onderzoek van de beschikbare informatie over de risico's bij aankomst in Iran. Er is momenteel geen informatie bekend die de bevindingen van het UK Upper Tribunal tegensprekt. NANSEN raadt de asielinstanties daarom aan om de bevindingen van het UK Upper Tribunal zorgvuldig in overweging te nemen bij de beoordeling van individuele verzoeken om internationale bescherming van Iraanse burgers.

Conclusie.

Verzoekende partij is van oordeel dat

- gezien verzoekster vertrok met tijdelijke reisapier in 2018
- gezien de zoom meetings
- gezien het interview
- gezien het optreden met het kerkkoor
- gezien de band met de reeds geviseerde pastor P.
- gezien verzoekster journaliste was in haar land
- gezien ze behoort tot de Global Church 7 en ageert als pastor van deze VS kerk

verzoekster reëel gevaar loopt op aanhouding en arrestatie bij aankomst op de luchthaven.

1.5. Geen onderzoek naar de nood aan subsidiaire bescherming.

Verzoekende partij stelt vast dat het Commissariaat enkel onderzoek heeft gedaan naar de geloofwaardigheid van de bekering maar nagelaten heeft om een onderzoek te doen naar de nood om subsidiaire bescherming van verzoekster wat flagrant in strijd is met artikel 49/3 van de wet van 15 DECEMBER 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

"Art. 49/3. Een aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, neemt de vorm aan van een verzoek om internationale bescherming."

Dit verzoek om internationale bescherming wordt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2. Foute tot gebrekkige interpretatie van de verklaringen van verzoekster.

2.1. De persoonlijke band met pastor P.

In de bestreden beslissing komt het CGVS tot de foute conclusie dat de bekering van verzoekster ongeloofwaardig is op basis van het argument dat geen geloof kan gehecht worden aan de persoonlijke band met pastor P. omdat verzoekster

- niet wist dat P. een vrouw had
- initieel niet wist wat de familienaam van pastor P. was
- niet wist hoe P. en A. elkaar kenden
- niets weet over de familie of ouders van P.,
- niets weet te vertellen over zijn studies of opleiding, zijn afkomst of etniciteit
- niet weet waarom en hoe P. priester is geworden

Verzoekende partij wenst vooreerst de aandacht van de Raad te vestigen op een lange reeks beschikbare bronnen - die toch onmogelijk aan de aandacht van het CGVS kunnen ontsnapt zijn - die aantonen dat leden van huiskerken bijvoorbeeld wel degelijk voorzichtig zijn wat betreft het uitwisselen van persoonlijke

gegevens. Leden van huiskerken lopen een hoog risico te worden opgepakt. In detentie worden zij door de Iraanse autoriteiten onder druk gezet door middel van foltering, onmenselijke en vernederende behandelingen om bekentenissen af te leggen over de werking van hun huiskerk, inclusief gegevens van andere leden. Door zo min mogelijk persoonlijke gegevens uit te wisselen voorkomt men dat andere bekeerlingen worden verraden onder druk en ook in gevaar komen.(23)

Verzoekende partij vestigt de aandacht van de Raad op het feit dat tal van gebeurtenissen waarnaar het CGVS vroeg zich situeren op een moment dat verzoekster Iran reeds verlaten had (15 september 2018).

Het betreft hier onder meer

- de inval in de huiskerk omstreeks 20 september 2018.
- de arrestatie van pastor P. op 1 juli 2019
- of er naast P. nog anderen werden aangehouden
- waar P. werd aangehouden
- om hoe laat ongeveer dat gebeurde
- of zijn huis doorzocht werd
- naar waar P. werd overgebracht
- wat hem ten laste werd gelegd
- waarvan hij beschuldigd werd
- welke straf tegen hem werd gevorderd
- of hij vrijkwam (op borg)
- of hij een advocaat had
- wat zijn verdict of strafmaat was
- noch in welke situatie P. nu verkeert

Het hoeft bijgevolg niemand - behalve het CGVS blijkbaar - te verbazen dat verzoekster geen info kon verstrekken over de gebeurtenissen die zich afgespeeld hebben na haar vertrek.

In de bestreden beslissing wordt de verzoekster verweten dat ze via haar contacten in Iran en via de media wel op de hoogte kon zijn van de gebeurtenissen mbt haar huiskerk en pastor P.

Verzoekende partij wenst te herhalen wat verzoekster heel consistent in alle verklaringen die ze in de loop van haar procedure heeft afgelegd : omdat ze niemand, ttz familieleden, kerkgenoten noch vrienden, in problemen wou brengen hebben zij en haar echtgenoot nooit via telefoon of internet gecommuniceerd met hun Iran verblijvende contacten over hun bekering. In de eerste periode na hun vertrek hebben ze zelfs nagelaten contact te nemen en nu is tijdens hun contacten met familie het thema van hun bekering een taboe onderwerp was en nog steeds is dat nooit aan bod komt uit die blijvende voorzichtigheidsreflex om niemand in problemen te brengen.

In de bestreden beslissing wordt verzoekster andermaal verweten dat het bij het verzoekschrift van 20 juli gevoegd rapport mbt de aanhouding van pastor P. laattijdig werd neergelegd en dat in Iraanse media al in 2019 berichten verschenen waren mbt de aanhouding van pastor P.

Verzoekende partij vestigt de aandacht op het feit

- dat ze vanaf haar eerste onderhoud steevast gewag gemaakt heeft van pastor P. uit haar stad van herkomst als de pastor van haar huiskerk.
- dat het rapport dat haar bezorgd werd door raadsman pas in januari 2022 werd gepubliceerd dus na haar persoonlijk onderhoud van 19/03/21 en dat zij noch haar eerste raadsman er weet van hadden op het moment van de terechtzitting van 24 januari 2022 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen 31/01
- dat de Raad in zijn arrest nr 282 039 van 16 december 2022 inzake verzoekster reeds gesteld heeft dat het laattijdig aanbrengen van dit rapport "geen afbreuk [doet] aan de voorgelegde informatie over de vervolging van christenen in Iran, ook al is deze informatie vrij beschikbaar op het internet voor beide partijen."

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar een antwoord van verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud (p.6) waarin zij verklaard heeft dat de aanhouding van pastor P. plaatsgreep na haar persoonlijk onderhoud van 19/03/2021. Het betreft hier een foute weergave van haar antwoord en zij verwijst naar het vervolg van haar antwoord waaruit blijkt dat zij de vraag begrepen had als zijnde het tijdstip waarop zij weet kreeg van de aanhouding. In alle andere verklaringen van verzoekster en haar echtgenoot blijkt dat ze beiden pas na hun onderhoud van 19/03/2021 in de lente 2022 door hun raadsman hiervan ingelicht werden via het hoger vermelde rapport.

Conclusie.

De in de bestreden beslissing aangenomen stelling dat de persoonlijke band tussen verzoekster en pastor P. niet aannemelijk is berust overduidelijk op een foute en gebrekkige interpretatie vanwege het CGVS.

2.2. De religieuze activiteiten in België.

Verzoekende partij heeft er eerder op gewezen dat het EHRM in haar jurisprudentie stelt dat zij rekening houdt met hoe de activiteiten van een verzoeker zich over de tijd hebben geëvolueerd. Het Hof hecht er waarde aan wanneer activiteiten in de loop der tijd belangrijker zijn geworden en een meer prominente plaats hebben ingenomen in het leven van een verzoeker om internationale bescherming.(5)

Zorgvuldige en onpartijdige lectuur van de verklaringen van verzoekster in al haar persoonlijke onderhouden bewijst onbetwistbaar dat verzoekster, sinds haar aankomst in België 2018 tot op heden, blijkt gegeven heeft van een volgehouden christelijk engagement en steeds bij de verklaringen over de religieuze overtuiging gebleven is.

Aan de hand van voorgelegde stukken (attesten van religieuze overheden, bijdragen sociale media, foto's, video's, ...) bewijst verzoekster dat ze vanaf haar aankomst in België de Evangelische kerk in Deurne regelmatig bezoekt, dat verzoekster bijbelstudies volgt, dat verzoekster gedoopt is, als pastor leiding geeft aan christelijke zoom meetings, publiek optreedt en zelfs online interviews geeft over de bekering.

Dit toont de toewijding van verzoekster en geeft blijk van een volgehouden en werkelijk engagement als christen zoals het EHRM in haar jurisprudentie vereist.

Omdat het CGVS dit niet kan weerleggen start het Commissariaat in de bestreden beslissing een nogal doorzichtige operatie om via een selectieve en gebrekkige interpretatie dit volgehouden en versterkt christelijk engagement als ongeloofwaardig en opportunistisch af te schilderen.

Verzoekster wenst erop te wijzen dat de stelling van het CGVS dat de huiskerk in Iran een subcategorie van Kerk 7 was, een nieuwe info was. Verzoekster vermoedt dat het CGVS niet door heeft dat hun kerk officiële benaming " Iran Alive Ministries " is maar dat de roepnaam van de kerk " Kerk 7 " is , naam die in alle sociale communicatiekanalen van Iran Alive Ministries ook gebruikt wordt.

In de bestreden beslissing (p. 4) komt het CGVS met betrekking tot de aanstelling als pastor niet verder dan te stellen " Bij jullie eerste verzoek werd nochtans vastgesteld dat er totaal geen geloof kon worden gehecht aan jullie bekering in Iran en de kerkdiensten in jullie huis. Met andere woorden ontspruiten de verklaringen van uw vrouw uit iets wat helemaal niet is aangetoond. Derhalve kan aan deze verklaringen omtrent haar aanstelling in België dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht. "

Klaarblijkelijk ziet het CGVS niet in dat mbt de conclusie van ongeloofwaardigheid van de bekering de Raad de beslissing vernietigd heeft en het dossier van verzoekster terug gestuurd heeft met de vraag om de nieuwe bijkomende elementen te onderzoeken.

Verzoekster merkt op dat de kerkelijke autoriteiten in tegenstelling tot het CGVS wel hun vertrouwen hebben in verzoekster omdat ze zich reeds in Iran bekeerd had, er gedoopt werd en toeliet dat de huiskerk in haar woning werd gevestigd en daarenboven reeds veel informatie had en ervaring met geloofsovergang van islam naar christendom. Op grond van deze vaststellingen heeft de kerkelijke overheid verzoekster op 1 januari 2023 aangesteld als pastor. (Bijlage 5)

In de bestreden beslissing vindt het CGVS (p. 5) het opmerkelijk dat verzoekster pas haar taak als online pastor opnam na de uitspraak van de Raad op 31/01/2022 en het dus ingegeven is door opportunistische redenen.

Verzoekster wijst erop dat haar bekering en activiteiten in Iran een eerste basis vormde voor het vertrouwen van de kerkelijke overheid. Na aankomst in België heeft verzoekster gaandeweg het vertrouwen van de kerkelijke autoriteit verder verdiept dankzij haar voortgezette bijbelstudie en stipte aanwezigheid in de kerkdiensten. Uiteindelijk werd ze op 1 januari 2023 aangesteld als pastor.

Bij de voorbereiding van het interview bij het CGVS - waarop verzoekster ondanks herhaald verzoek meer dan 1 jaar moest wachten - was de aanstelling tot pastor ook voor de raadsman nieuwe info die moest worden gedeeld met het CGVS. Hierop heeft verzoekster aan Iran Alive Ministries het attest gevraagd dat werd neergelegd tijdens het persoonlijk onderhoud.

Er kan dus zonder twijfel niet sprake zijn van opportunisme want de aanstelling als pastoor gebeurde pas op 1 januari 2023 en werd bij de eerste mogelijkheid die verzoekster werd geboden meegedeeld aan het CGVS.

De voorgelegde bewijzen van optreden als online pastor via zoom-opstelling worden dan weer als ongeloofwaardig afgeschilderd (p. 5) omdat “ ... de afdrukken die u en uw echtgenote aanbrengen omtrent deze Zoom-meetings (zie ingediende documenten nr 9) eenvoudig te fabriceren zijn en dus geenszins voldoende bewijskrachtig zijn.”

Het Commissariaat gaat in de bestreden beslissing (p. 5) vervolgens in overdrive wat betreft zijn kwade trouw ten aanzien van verzoekster door te stellen dat ze het optreden als online pastor ongeloofwaardig acht omdat “... Uit jullie verzoeken is immers gebleken dat u en uw vrouw er niet voor terugdeinzen om onder valse voorwendselen een beschermingsstatuut trachten te verkrijgen. Hierdoor rijst het vermoeden dat deze Zoom-opstelling eerder voorkomt uit opportunistische motieven met als doel deze te kunnen aanwenden in onderhavige procedure.”

Verzoekster zal via aangetekend schrijven de Raad in het bezit stellen van een USB stick waarin opnames zijn van diverse zoom meetings georganiseerd door verzoekster en waarin zij optreedt als pastor. In totaal heeft verzoekster sinds haar aanstelling als pastor verzoekster 43 zoom meetings georganiseerd die ze als online pastor begeleid heeft(Bijlage 6).

In de bestreden beslissing plaatst het Commissariaat verder vraagtekens bij het optreden als online pastor omdat verzoekster aangaf dat ze wist dat er “ spionnen van de Iraanse overheid kunnen aanwezig zijn ” , werd ze gevraagd of deze activiteiten haar familie in Iran niet in gevaar bracht en dat dit toch in strijd was met eerdere bewering van verzoekster dat er met familie niet gesproken werd over haar bekering tot het christendom. Het Commissariaat vind die beweringen strijdig met elkaar en besluit dat er “ aan de logica van uw vrouw het één en ander schort” (p.5)

Verzoekster ziet geen tegenstelling tussen haar net vermelde verklaringen

- iedereen weet dat de Iraanse overheid spioneert in België en de kans dat Iran weet had van deze activiteiten is dus reëel
- ze wijst erop dat ze zelf gezegd had dat de Iraanse inlichtingendiensten haar familie niets ten laste kon leggen omdat zij zelf zo voorzichtig was om in de beperkte communicatie nooit te spreken over haar bekering

Conclusie.

De aanstelling en het optreden als online pastor is weldegelijk geloofwaardig en zeker niet opportunistisch ingegeven daar het in de rechte lijn ligt van een stelselmatig gegroeid engagement als christen. De harde bewijzen door verzoekster neergelegd kunnen door de gebrekkige en foute interpretatie van verklaringen van verzoekster niet weerlegd worden.

2.3. Online optreden en interview.

In de bestreden beslissing probeert het CGVS om de onbetwistbaar harde bewijzen van het optreden en het interview te ontkrachten (p. 5) door een reeks van non argumenten als

- Verzoekster wordt tijdens interview enkel bij voornaam genoemd

Reactie : maar er staat wel een foto boven het interview waarop de verzoekster (reeds in de focus van veiligheidsdiensten van Iran) zeker zal herkend zijn.

- Geloofwaardigheid is ondermijnd want bekering werd eerder in de procedure niet aanvaard.

Reactie : in tweede verzoek neergelegde bewijzen zijn voldoende sterke nieuwe elementen die twijfel toelaten over juistheid van stelling van het CGVS dat bekering ongeloofwaardig is

- Ingegeven door opportunisme om te kunnen gebruiken in deze fase van de procedure.

Reactie : liggen beiden in lijn van stapsgewijs gegroeid christelijk engagement

- Interview en optreden vonden plaats op 24/05/2023 en eind 2023, dus 8 jaar na bekering en 4,5 jaar eerste verzoek en na de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van CGVS van 11/07/2022.

Reactie : enige juiste vaststelling maar belang ervan ontsnapt verzoekende partij

- Online optreden en interview trokken slechts een beperkt aantal kijkers.

Reactie : waarom zouden alleen activiteiten met veel waarnemers bewijskracht hebben?

- De video's van verzoekster gepost op het Telegramkanaal [k. n.] hebben slechts een beperkt aantal views.

Reactie : vanaf hoeveel kijkers/lezers geeft CGVS geloofwaardigheid aan bewijzen?

2.4. Deelname aan protesten in België.

Verzoekster aanvaardt dat op zichzelf beschouwd de deelname aan protesten en manifestaties tegen het regime misschien niet volstaan om op de radar van de Iraanse veiligheidsdiensten te komen.

Het totaalprofiel van verzoekster moet als volgt geschetst worden

- Journaliste bij het Busher Center Broadcasting News die in Iran ontslagen werd.

Op de index van persvrijheid in 180 landen van Reporters without Borders bungelt Iran onderaan op plek 178. Rapporten van diverse mensenrechtenorganisaties staan bol van de vervolging van journalisten in Iran. Tal van rapporten van geloofwaardige bronnen bevestigen dat journalisten en ex-journalisten die in het buitenland verblijven de bijzondere aandacht genieten van de Iraanse veiligheidsdiensten.

- Geëngageerd christen die in België haar engagement openlijk beleeft.

Om te beginnen is er de band met eerder in Iran al aangehouden pastor P.

De vele activiteiten (Zoom meetings, deelname optreden als online pastor, interview online, geposte video's op Telegram Kanaal,) als geëngageerd christen in België.

- Het feit dat dit christelijk activisme zich ontwikkelt in de schoot van een in de VS gevestigde christelijke organisatie als Iran Alive Ministries.

Zelfs het Commissariaat moet weten dat het Iraans regime de Verenigde Staten beschouwt als de vijand nummer 1 die zij obsessieel verdenkt van permanente destabilisatie pogingen en die volgens het regime ook georganiseerd worden via religieuze organisaties en kerken als het in de VS gevestigde Iran Alive Ministries.

Conclusie

Bekijkt men het totaalprofiel van verzoekster dan kan er volgens diverse hoger vermelde betrouwbare bronnen niet aan getwijfeld worden aan het feit dat verzoekster gevaar loopt van onmenselijk behandeld te worden als ze aangehouden wordt door de veiligheidsdienst

2.5. Ontslag bij nieuwszender en brief van Herasat.

Verzoekster geeft toe dat ze het ontslag niet eerder heeft aangehaald omdat ze het belang ervan aanvankelijk niet inzag. Het is pas nadat haar raadsman haar wees op het belang ervan dat ze inzag dat het vinden van een bewijs een voldoende sterk nieuw element kon vormen dat zou vermijden haar tweede verzoek niet-ontvankelijk zou verklaard worden.

Het heeft verzoekster, na enkele andere onvruchtbare pogingen toch gelukt om een collega bij het Busher Center Broadcasting News te overtuigen om in haar personeelsdossier de brief te vinden van Herasat waarin de leiding van de nieuwszender opgedragen werd haar te ontslaan.

Op 27 april 2022 ontving verzoekster via Whatsapp een kopie van deze brief die werd gevoegd bij het verzoekschrift van 20 juli 2022 dat werd neergelegd tegen de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het CGVS van 12/07/2022 die zonder hoorrecht van verzoekster werd getroffen.

Verzoekster hoopt dat de Raad aanvaardt dat het voor haar onmogelijk is om toegang te krijgen tot haar dossier bij Herasat en dat een verzoek tot die dienst om haar info, laat staan de brief te bezorgen, onmogelijk tot het gewenste resultaat zal leiden.

Verzoekster stelt tot haar spijt andermaal vast dat het CGVS op basis van een foute interpretatie van de verklaring van haar echtgenoot tijdens zijn persoonlijk onderhoud (p. 18) :"

[verzoeker verwijst naar haar verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud]

Uit deze passage leidt het CGVS af dat de brief aan verzoekster werd doorgespeeld door de echtgenote van pastor P. (Bijlage 1, p. 6).

Andermaal is dat een foute conclusie van een verklaring van verzoekers die bij een grondig en niet-vooringenomen onderzoek nooit mag gebeuren.

Verzoekster legt uit waarom.

Voor een goed begrip moet vooraf geweten zijn dat :

- De echtgenote van Pastor P. F.T. blijkt te heten, iets wat verzoekers niet wisten;*
- De vriendin die de brief doorspeelde F.P.K. heet.*

Op het einde van het interview vraagt de protection officer of de echtgenoot van verzoekster iemand kent met de naam F.T..

De echtgenoot (die niet wist dat pastor P. gehuwd was) denkt dat de protection officer vraagt naar de identiteit van de collega van de verzoekster die de brief heeft doorgespeeld. Hij antwoordt van de echtgenoot van verzoekster (dat de PO een foute achternaam citeert) is ingegeven door het feit dat de vrouwelijke collega van zijn vrouw dezelfde voornaam F. heeft maar als achternaam P.K. heeft.

De foute conclusie van het CGVS dat de brief door de echtgenote van pastor P. werd bezorgd steunt dus enkel op het feit dat de echtgenoot van verzoekster bevestigd heeft dat de voornaam F. is maar wel degelijk gesteld heeft dat de geciteerde achternaam fout was.

Conclusie.

Verzoekster is van oordeel dat de door haar aangeleverde brief totaal spoort met de verklaringen die ze eerder tijdens haar persoonlijk onderhoud heeft afgelegd.

In tegenstelling tot wat het CGVS stelt bewijst deze brief dat verzoekende partij wel geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd. Het CGVS kan zich er niet van afmaken door te verwijzen naar zijn eerdere conclusie waarbij haar bekering als ongeloofwaardig gekwalificeerd werd.

2.6. Bedenkingen bij wijze van afhandeling tweede verzoek.

Verzoekster wenst tot slot de Raad twee voor te leggen:

- Is het verenigbaar met de regels van goed bestuur dat een dossier dat door de Raad wordt teruggestuurd naar het Commissariaat wordt toegewezen aan dezelfde protection officer die het interview geleid heeft in het eerste verzoek om internationale bescherming?

- Acht de Raad het aanvaardbaar dat het Commissariaat meer dan 1 jaar wacht om een persoonlijk onderhoud te plannen met verzoekster?

De beslissing werd, zoals door verzoeker hoger aangetoond, niet op afdoende wijze gemotiveerd en onderbouwd en steunt daarenboven op een selectieve, gebrekkige en zelfs foutieve interpretatie van de verklaringen van verzoekster.

Het middel is gegrond.

2.1.2. Tweede middel: SCHENDING VAN HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL

Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing dient voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl de bestreden beslissing blijkt geeft van een totaal gebrek aan inzicht in de reële situatie en gevaren die tot het christendom bekeerde Iraanse burgers lopen in hun land is het besluit tot niet-ontvankelijkheid van het tweede verzoek door het CGVS genomen op makkelijk weerlegbare basis.

Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen.

Ook dit middel is derhalve gegrond.

De aangehaalde middelen zijn dan derhalve ernstig genoeg om een vernietiging van de bestreden beslissing te rechtvaardigen.”

Inventaris der stukken ter ondersteuning van de verzoekschriften:

“5. Brief met datum aanstelling als pastor.

6. Overzicht van georganiseerde zoom meetings (bij aangetekend schrijven wordt later een stick bezorgd waarop de opgenomen de zoom meetings kunnen bekeken worden)”.

3.1.2. Op 20 september 2024 leggen verzoekers een aanvullende nota neer met daarin twee websitelinks van instagram naar video's die getuigen van hun deelname aan protesten in België.

3.2. De Raad onderzoekt verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

3.3. De bestreden beslissingen oordelen op goede gronden dat verzoekers er niet in slagen om de eerdere beoordeling van de commissaris-generaal aangaande hun bekering in een ander daglicht te plaatsen daar hun kennis over P. gebrekkig en lacunair is (i). Verder zijn de activiteiten van verzoekster niet van aard om een gegronde vrees in hoofde van verzoekster vast te stellen. Immers werd reeds in het kader van de eerste verzoeken om internationale bescherming geen geloof gehecht aan de christelijke activiteiten van verzoekers in Iran, hetgeen de aanleiding zou zijn tot de activiteiten van verzoekster in België (ii).

Verder is de houding van verzoekster inzake de veiligheid van de zoom-meetings niet aannemelijk (iii). Verder doet de laattijdigheid waarmee verzoekster begon met haar activiteiten als pastoor opportunisme vermoeden (iv). Vervolgens kan de deelname van verzoekster aan een online optreden niet leiden tot de vaststelling dat de Iraanse autoriteiten hiervan op de hoogte zijn (v). Evenmin kan de deelname van verzoekers aan protesten in België leiden tot een zulke conclusie (vi). Tot slot doet de laattijdig neergelegde brief van verzoekster verder twijfels rijzen omtrent de geloofwaardigheid van verzoekers (vii).

De Raad merkt op dat in het kader van verzoekers' eerste verzoeken om internationale bescherming een reeds met gezag van gewijsde beklede beoordeling werd geveld. Er werd geen geloof gehecht aan de bekering van verzoekers en de daarbij gepaarde vervolging die zij beweerden te vrezen bij terugkeer naar Iran (RvV 31 januari 2022, nr. 267 573).

In het kader van verzoekers' tweede verzoek om internationale bescherming, besloot de Raad dat er meer onderzoek nodig was naar de band van verzoekers met de pastoor P., naar aanleiding van de door verzoekers aangebrachte informatie die mogelijks een ander licht kon werpen op de beoordeling zoals die werd gemaakt in het kader van de eerste verzoeken om internationale bescherming (RvV 16 december 2022, nr. 282.039). Thans merkt de Raad op dat de commissaris-generaal een gedegen onderzoek heeft gedaan naar het voornoemde element dat aanleiding gaf tot de vernietiging van de niet-ontvankelijkheidsbeslissingen in het kader van de tweede verzoeken om internationale bescherming, dit middels de organisatie van een tweede persoonlijk onderhoud voor beide verzoekers. De bestreden beslissingen merken thans terecht op dat verzoekers geen werkelijke band met pastoor P. aannemelijk maken en motiveert op pertinente wijze als volgt:

“Wat betreft het verdere onderzoek van het relaas van u en uw vrouw – en in het bijzonder naar jullie persoonlijke band met de bekeerde P. die in Iran werd gearresteerd in 2019, zoals staat te lezen in het door jullie aangebrachte internetartikel (zie ingediende documenten nr 6) – moet worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd de eerdere vaststellingen van het CGVS in een ander daglicht te stellen. Uw kennis over de bekeerde P. is immers zeer beperkt. Opvallend genoeg moet zelfs worden geconstateerd dat u niet eens de moeite nam om u te informeren over hem.

U weet niet met zekerheid te zeggen wie er tijdens de inval in jullie huiskerk werd gearresteerd, maar verwijst naar een lijst van arrestanten die jullie tweede advocaat aan jullie gaf nadat jullie eerste verzoek werd

afgewezen (CGVS man p.6-7). Jullie nieuwe advocaat zei dat er op deze lijst sprake was van ene P. uit Bushehr waarna u en uw vrouw de advocaat antwoordden dat hij jullie pastoor was in Iran (CGVS man p.6). Tot de vaststelling wanneer P. dan (ongeveer) gearresteerd werd komt u niet en u verwijst louter naar de ingediende documenten (CGVS man p.6-7). Opvallend genoeg zouden u en uw vrouw deze informatie over P. in al die tijd niet zelf hebben gevonden, maar bracht jullie tweede advocaat het aan nadat op 31 januari 2022 jullie beroep in het kader van jullie eerste verzoek werd afgewezen (CGVS man p.7). Volgens het document waarnaar u en uw advocaat verwijzen én de online beschikbare informatie (zie administratief dossier), zou P. zijn gearresteerd op 1 juli 2019, een eenvoudige vaststelling waar u dus niet toe komt (zie ingediend document nr 6; CGVS man p.6-7). Ook uw vrouw kan niet zeggen wanneer P. dan werd gearresteerd (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 20/02/2024 van S.S., hierna CGVS vrouw, p.6). Verbazend genoeg beweert uw vrouw dat P. werd gearresteerd na jullie eerste interview op het CGVS d.d. 19/03/2021, hetgeen natuurlijk niet strookt met jullie eigen aangebrachte informatie waarin te lezen valt dat P. werd gearresteerd op 01/07/2019 (CGVS vrouw p.6). Even eigenaardig is de vaststelling dat u eerder nog verklaarde dat de inval in jullie huiskerk plaatsvond rond 20 september 2018 (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 19/03/2021 van S.S., p.5-6), hetgeen dus ook niet te rijmen valt met deze door uw advocaat aangebrachte info. In ieder geval weet u ook niet of P. destijds bij de inval in jullie huiskerk werd gearresteerd en of hij voor- of nadien nog werd aangehouden of niet (CGVS man p.6,11).

Daarenboven is uw kennis over het lot van P. zeer beperkt en strookt deze niet met de objectieve informatie. De laatste en enige informatie die jullie bezitten is dat P. werd gearresteerd volgens het artikel dat uw tweede advocaat aan jullie toonde, hetgeen uw vrouw dus met anderhalf jaar verschil verkeerdelijk situeerde (CGVS man p.7,12,16-18; CGVS vrouw p.6). U en uw vrouw hebben geen verdere info en dus ook geen idee of P. werd vrijgelaten of geëxecuteerd, aldus uw verklaringen (CGVS man p.12,16). U weet ook niet of er naast P. nog anderen werden aangehouden, waar P. werd aangehouden, om hoe laat ongeveer dat gebeurde, of zijn huis doorzocht werd, naar waar P. werd overgebracht, wat hem ten laste werd gelegd, waarvan hij beschuldigd werd, welke straf tegen hem werd gevorderd, of hij vrijkwam (op borg), of hij een advocaat had, wat zijn verdict of strafmaat was, noch in welke situatie P. nu verkeert (CGVS man p.17-18).

Nochtans toont de informatie, die vrij beschikbaar is en aan uw dossier werd toegevoegd, dat er huiszoekingen plaatsvonden, dat P. samen met andere bij naam genoemde christelijke burgers in Bushehr werd gearresteerd in de ochtend van 1 juli 2019, hij vervolgens werd aangeklaagd voor bijvoorbeeld propaganda tegen de staat onder art. 500 IPC en andere specifieke aanklachten, waarna hij veroordeeld werd tot drie maanden gevangenschap door ene rechter Y., en vervolgens weer werd vrijgelaten op borg (zie administratief dossier). Wat dit betreft moet, net als in de vorige beslissing van het CGVS inzake jullie tweede verzoek, opnieuw worden opgemerkt dat de artikels over P. dus vrij op internet zijn te raadplegen, en dit reeds sinds juli 2019 (zie administratief dossier). De bewering dat jullie niet eerder dan januari 2022 op de hoogte konden zijn van de aanhouding van P., zoals jullie advocaat meester W.V.M. in zijn verzoekschrift beweerde, klopt aldus evenmin (zie administratief dossier).

De info die u wel heeft over P. is dat hij met zijn achternaam P. of P. heet (CGVS man p.17). Echter kwam u dit pas te weten doordat u zijn naam zag op het door uw advocaat aangebrachte document na jullie verloren beroep van 31 januari 2022 (CGVS man p.17). Voorts weet u dat P. ongeveer uw leeftijd had, zijnde dus rond de 43 jaar (CGVS man p.14). Volgens u heeft P. groene ogen, krullend haar en geen baard (CGVS man p.13-14). P. had geen vrouw en dus ook geen kinderen, althans zo zegt u (CGVS man p.15,18). Uw verklaringen blijken echter helemaal niet te kloppen met de beschikbare informatie over P.. Zijn voorkomen stemt immers niet overeen met wat u over hem verklaarde, hetgeen toch zeer eigenaardig is (zie administratief dossier). Wanneer u op het einde van uw onderhoud geconfronteerd wordt met het gegeven dat P. wel degelijk een vrouw had met de naam F.T., meent u dat deze naam toebehoort aan de collega van uw vrouw die jullie de brief van de Herasat overmaakte (zie ingediend document nr 3) en blijft u volharden dat P. geen vrouw had ondanks dat u hem er nooit naar vroeg (CGVS man p.18-19). Uw gebrek aan kennis en interesse in de persoon van P. en zijn situatie toont u verder aan doordat u niet weet hoe uw vriend A., die P. aan u introduceerde, P. kende omdat u hem daar nooit naar vroeg (CGVS man p.10). Enige informatie over de familie of ouders van P., of over zijn studies of opleiding, heeft u ook niet (CGVS man p.14-16). Hetzelfde geldt voor zijn afkomst of etniciteit (CGVS man p.16). Wanneer P. pastoor werd, of hij een opleiding volgde om die functie te beoefenen en of hij actief was in andere kerken in Iran kan u evenmin zeggen (CGVS man p.16). In het kader van uw eerste verzoek verklaarde u eveneens dat u niet wist of P. gedoopt is of waar hij woonde (zie persoonlijk onderhoud d.d. 19/03/2021 van S.S., p.13). Een eigen concrete anekdote of herinnering aan P., of één met betrekking tot uw zoon, kan u zelfs niet aanbrengen (CGVS man p.13,15). Of hij zich ooit in het buitenland begaf weet u ook niet (CGVS man p.13). U kan enkel vertellen dat hij vriendelijk was, altijd lachend en verschuilt zich meermaals achter de redenering dat jullie geen toestemming hadden om iets aan iemand te vragen vanwege de veiligheid, hetgeen op zich reeds werd ontkracht tijdens het onderzoek van uw eerste verzoek (CGVS man p.13,15). Jullie kenden elkaar in feite niet, zo zegt u (CGVS man p.7). U slaagt er evenwel niet in om met dergelijke uitleg afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen.

U zegt ook dat u nooit specifiek met uw vrouw over P. sprak in België en dat jullie niets van zijn arrestatie afwisten totdat uw tweede advocaat kwam aanzetten met het artikel dat hij op internet vond jaren na de feitelijke arrestatie (CGVS man p.11,18). Nochtans staat er op internet reeds sinds juli 2019 veel informatie over P. en zijn arrestatie, en dit zowel in het Engels als in het Farsi (zie administratief dossier). Uw houding en antwoorden mogen in die zin aldus sterk verbazen. Hierbij aansluitend moet, net als in de vorige beslissing van het CGVS inzake jullie tweede verzoek, opnieuw worden benadrukt het eigenaardig mag heten dat jullie deze documenten en informatie over het lot van jullie vermeende pastoor niet eerder aanbrachten, daar ze dus vrij beschikbaar is op internet sinds juli 2019 (zie administratief dossier), zijnde ruim voor jullie verklaringen bij de DVZ (d.d. 05/12/2019), jullie eerste persoonlijke onderhouden op het CGVS (d.d. 19/03/2021) en de uitspraak van de RvV (d.d. 31/01/2022). Jullie summiere interesse in het lot van P. blijft tevens daar u noch uw vrouw zich vanuit België, zij het direct of indirect, hebben geïnformeerd over hem (CGVS man p.7). U stelt dat jullie zijn telefoonnummer niet hadden en het niet toegestaan was om elkaars telefoonnummers te vragen, hetgeen voorgaande vaststellingen echter niet ongedaan kan maken (CGVS man p.7). U en uw vrouw staan namelijk toch nog steeds in contact met mensen in Iran (CGVS man p.3,5; CGVS vrouw p.4-6). Uw vrouw zou zelfs online met mensen praten die ze nooit zag en in feite niet kent (CGVS man p.3; CGVS vrouw p.4-5).

Het mag duidelijk zijn dat u er niet in bent geslaagd een persoonlijke band met P. aannemelijk te maken.

Aangaande het internetartikel over vervolgte bekeerlingen in Iran (zie ingediend document nr 6), waarmee u en uw vrouw jullie relaas uit het eerste verzoek willen staven en de naam en het bestaan van jullie pastoor in Iran aantonen (verklaring volgend verzoek, S.S. d.d. 13/06/2022 vraag 17,19; verklaring volgend verzoek, D.S. d.d. 14/06/2022 vraag 17), wordt opgemerkt dat het algemene informatie betreft en jullie naam nergens wordt vermeld in dit artikel (verklaring volgend verzoek, S.S. d.d. 13/06/2022 vraag 19). Dat de naam van jullie pastoor in Iran in dit artikel vermeld zou staan, is niet van die aard om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van jullie onderlinge relatie ongedaan te maken (verklaring volgend verzoek, S.S. d.d. 13/06/2022 vraag 19; verklaring volgend verzoek, D.S. d.d. 14/06/2022 vraag 17). Het louter kennen van de naam van deze persoon is niet voldoende om de aangehaalde vaststellingen en beoordelingen teniet te doen.”

Verzoekers verwijzen in hun verzoekschrift naar het feit dat ze uit veiligheidsoverwegingen geen persoonlijke informatie met elkaar deelden, en aldus weinig informatie hadden over hun pastoor. Uit eenzelfde overweging communiceerden verzoekers ook niet met hun familie en vrienden over hun bekering en daaraan gerelateerde zaken. De bestreden beslissingen merken echter reeds terecht op dat deze uitleg geen afbreuk doet aan de vaststelling dat de kennis van verzoekers over hun pastoor uiterst beperkt was en bovendien niet overeenstemde met de objectieve informatie beschikbaar over deze pastoor. Bovendien werd in het kader van hun eerste verzoeken om internationale bescherming reeds gewezen op het feit dat er een veelheid aan anonieme en persoonlijke communicatiemiddelen voorhanden zijn, en verzoekers niet aantoonde op welke wijze hun familie in de problemen zou kunnen komen ten gevolge van te communiceren met verzoekers. Evenmin maakten verzoekers aannemelijk dat het onmogelijk was om zich via vrienden, via kennissen en/of via eventuele derden te proberen informeren omtrent het verdere lot van hun huiskerkgenoten (RvV 31 januari 2022, nr. 267 573). Daarnaast wordt meermaals door de bestreden beslissingen terecht opgemerkt dat informatie over de pastoor vrij beschikbaar is op het internet.

Waar in het verzoekschrift nog wordt gesteld dat de verklaringen van verzoekster inzake de datum van de arrestatie van de pastoor foutief werden weergegeven in het persoonlijk onderhoud, en ze in feite verwees naar het moment waarop ze kennis nam van de arrestatie, merkt de Raad op dat een zulks gegeven niet blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud, waarbij de verklaringen van verzoekster duidelijk en niet voor-interpretatie vatbaar zijn (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6). Dat verzoekster plots in haar verzoekschrift stelt dat haar verklaringen fout worden geïnterpreteerd, dit na kennisname van de negatieve beslissing, is niet ernstig.

Verzoekers herhalen verder in hun verzoekschrift dat ze pas kennisnamen van de arrestatie van pastoor P. na de afwikkeling van hun eerste verzoeken om internationale bescherming. Dit doet echter geen afbreuk aan de vaststelling van de bestreden beslissingen dat deze informatie elders vrij beschikbaar was sinds 2019, waardoor kan worden verwacht dat verzoekers, gelet op hun vermeende betrokkenheid met de situatie van christenen in Iran en persoonlijke betrokkenheid met de pastoor P., op de hoogte zouden zijn van ontwikkelingen hieromtrent, temeer daar deze simpelweg werden gepubliceerd op het internet. De gevolgtrekking is verder niet in strijd met de vaststellingen van de Raad in haar arrest van 16 december 2022, waar enkel werd gesteld dat het laattijdig neerleggen van de informatie rondom pastoor P. en de vervolging van christenen geen afbreuk deed aan de voorgelegde informatie *an sich* (RvV 16 december 2022, nr. 282 039).

Bij gebrek aan een dienstig verweer met betrekking tot de motieven inzake pastoor P., treedt de Raad de bestreden beslissingen bij dat verzoekers geen werkelijke band met de voormelde pastoor aannemelijk maken. Derhalve wordt er dan ook geen ander licht geworpen op de met gezag van gewijsde beklede beoordeling die werd gemaakt in het kader van de eerste verzoeken om internationale bescherming.

Vervolgens overwegen de bestreden beslissingen op pertinente wijze dat de activiteiten van verzoekster niet overtuigen:

“Inzake de rol die uw vrouw opnam als pastoor tijdens Zoom-meetings met andere bekeerlingen in België, Iran en Armenië moet worden vastgesteld dat jullie er niet in geslaagd zijn omwille hiervan een vrees voor vervolging bij terugkeer naar Iran aannemelijk te maken.

Vooreerst kan er onmogelijk worden voorbijgegaan aan de manier waarop uw vrouw als pastoor in België zou zijn aangesteld. Volgens uw vrouw werd ze aangesteld als pastoor in België omdat jullie reeds in Iran bekeerd waren, er een huiskerk hielden als subcategorie van Kerk 7 – hetgeen trouwens geheel nieuwe info is – en dus reeds veel informatie en ervaring over het christendom en de kerk bezaten (CGVS vrouw p.10-12,17). Bij jullie eerste verzoek werd nochtans vastgesteld dat er totaal geen geloof kon worden gehecht aan jullie bekering in Iran en de kerkdiensten in jullie huis. Met andere woorden ontspruiten de verklaringen van uw vrouw uit iets wat helemaal niet is aangetoond. Derhalve kan aan deze verklaringen omtrent haar aanstelling in België dan ook bezwaarlijk geloof worden gehecht.

Daarnaast kunnen er ook vraagtekens worden gesteld bij de verklaringen van uw vrouw omtrent deze Zoommeetings. Zo stelt ze dat er voor haar onbekende deelnemers aanwezig zijn en dat ze geen enkel probleem heeft om deze onbekende personen in vertrouwen te nemen (CGVS vrouw p.4). Nochtans stelt ze dat er onder de deelnemers mensen zijn die snel weer verdwijnen en dat er spionnen van de Iraanse overheid kunnen aanwezig zijn, maar desondanks wil ze de deelnemers informeren en helpen (CGVS vrouw p.5,13,17). Uw vrouw komt als enige in beeld, ze deelt haar naam, en vertelt over haar familie, haar bekering in Iran en haar situatie in België (CGVS vrouw p.11; zie ingediende documenten nr 9). De veiligheid van deze Zoom-deelnemers primeert op haar eigen veiligheid, aldus de verklaringen van uw vrouw (CGVS vrouw p.4). Uw vrouw hanteert voor de deelnemers allerlei veiligheidsvoorwaarden die ze voor zichzelf dus achterwege laat (CGVS vrouw p.13-14). Opvallend genoeg zegt ze dat haar vertrouwen in deze personen onbelangrijk is omdat zij door België wordt beschermd (CGVS vrouw p.4). Tezelfdertijd laat uw vrouw nochtans optekenen dat haar leven in gevaar is bij terugkeer naar Iran (CGVS vrouw p.4). Gevraagd of uw vrouw zich omwille van haar gedrag en activiteiten in België geen zorgen maakt over jullie families in Iran en dat ze zo toch riskeren om lastiggevallen te worden, wijst uw vrouw erop dat de Iraanse overheid geen bewijzen heeft tegen hen (CGVS vrouw p.17-18). In tegenstrijd met deze verklaringen zeggen u en uw vrouw daarentegen dat jullie nooit met jullie families spreken over jullie bekering of problemen net omdat de Iraanse overheid mensen af luistert en hen daardoor zou kunnen lastigvallen (CGVS man p.7-8; CGVS vrouw p.7). Uit bovenstaande blijkt onomstotelijk dat de verklaringen van uw vrouw niet alleen tegenstrijdig zijn, maar ook dat er aan de logica van uw vrouw het één en ander schort.

Verder moet opgemerkt worden dat uw vrouw met haar activiteiten als pastoor in België pas begon na de uitspraak van de RvV op 31/01/2022 (CGVS man p.3; CGVS vrouw p.17). Ondanks dat uw vrouw dus beweert dat ze reeds door jullie bekering en christelijke activiteiten in Iran geschikt was om als pastoor in België te kunnen fungeren, duurde het sinds jullie verzoek om internationale bescherming op 15 oktober 2018 nog vier à vijf jaar en dus na de uitspraak van de RvV, eer ze hiermee aan de slag ging. Het is dan ook opmerkelijk dat uw vrouw pas recent deze rol van online pastoor zou hebben opgenomen. Bovendien staat ook vast dat de afdrucken die u en uw echtgenote aanbrengen omtrent deze Zoom-meetings (zie ingediende documenten nr 9) eenvoudig te fabriceren zijn en dus geenszins voldoende bewijskrachtig zijn. Uit jullie verzoeken is immers gebleken dat u en uw vrouw er niet voor terugdeinzen om onder valse voorwendselen een beschermingsstatuut trachten te verkrijgen. Hierdoor rijst het vermoeden dat deze Zoom-opstelling eerder voorkomt uit opportunistische motieven met als doel deze te kunnen aanwenden in onderhavige procedure. Dat uw vrouw an sich mogelijks een Zoom-meeting belegde met mensen, waaronder een bekeerlinge in België en haar eigen broer, kan evenmin een wijziging betekenen van voornoemde vaststellingen (CGVS vrouw p.14-15). Het attest van de Amerikaanse christelijke ngo Iran Alive is evenmin in staat voorgaande constatering te wijzigen (zie ingediende documenten nr 9). Er kan immers sterk getwijfeld worden aan de oprechtheid van de inhoud van dit stuk daar het eveneens verwijst naar jullie bekering in Iran, jullie huiskerk in Iran en jullie lidmaatschap tot Iran Alive vanuit Bushehr. Bovendien is het zeer opvallend dat volgens dit stuk niet alleen uw vrouw maar ook u als pastoor in België zou optreden, terwijl u dit element nooit aanhaalde (CGVS man p.2-3,5). Het document werd opgemaakt twee dagen voor jullie laatste persoonlijk onderhoud en uw vrouw geeft aan dat zij het aanvraag ter bevestiging van haar activiteiten (CGVS vrouw p.12). Derhalve ontbreekt dit attest elke objectieve bewijswaarde. Dit gesolliciteerd stuk is dus hoe dan ook niet in staat om de vaststellingen van het CGVS en de RvV in het kader van jullie vorige verzoek in een ander daglicht te stellen.”

In zoverre verzoekers in hun verzoekschriften wijzen op hun volgehouden christelijke engagement sinds hun aankomst in België sinds 2018, wijst de Raad op het met gezag van gewijsde beklede arrest van de Raad van 31 januari 2022 waarin wordt gesteld dat de door verzoekers ontplooid activiteiten in België vanuit een opportunistisch oogmerk werden ontwikkeld en niet vanuit een diepgewortelde religieuze overtuiging. Verzoekers kunnen bijgevolg niet stellen dat dit ze sinds 2018 een voortdurende christelijk engagement hebben vertoond.

Verder wijzen verzoekers erop dat de werkelijke roepnaam van hun kerk, “*kerk 7*” was. De Raad merkt op dat indien dit werkelijk het geval was, er van verzoekers kan worden verwacht dat ze dit eerder hadden vermeld gedurende hun eerste verzoeken om internationale bescherming. Dat verzoekers plots komen met nieuwe informatie over hun kerkelijke activiteiten in Iran doet des te meer afbreuk aan hun geloofwaardigheid.

Verzoekers uiten verder kritiek op de bestreden beslissingen waar deze verwijzen naar de bevindingen uit het met gezag van gewijsde beklede arrest van 31 januari 2022, en benadrukken dat het arrest van 16 december 2022 de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van de commissaris-generaal vernietigde.

Echter, zoals hierboven werd toegelicht, blijkt na nieuw onderzoek door de commissaris-generaal dat er geen gegronde reden is om de bevindingen van het arrest van 31 januari 2022 in twijfel te trekken. Bijgevolg kunnen de bestreden beslissingen zich wel degelijk beroepen op de bevindingen uit dit arrest, daar het gezag van gewijsde onverminderd blijft gelden. Het feit dat verzoekster werd aangesteld als pastoor doet op geen enkele wijze afbreuk aan de bevindingen van het voormelde arrest.

Waar verzoekers verwijzen naar het document van de Iran Alive Ministeries ter staving van hun oprechte bekering, gaan ze volledig voorbij aan de bestreden beslissingen waar deze op uitgebreide en omstandige wijze motiveren dat dit document geenszins de verklaringen van verzoekers steunen, doch er eerder afbreuk aan doet.

Verder zien verzoekers geen tegenstrijdigheid of gebrek aan logica in het feit dat verzoekster zonder enige vorm van anonimiteit voor onbekende deelnemers deelnam aan de zoom-meetings. Verzoekers herhalen hun verklaringen dat de Iraanse autoriteiten hun familie niets ten laste kunnen leggen vanwege hun beperkte communicatie waarbij ze met geen woord reppen over hun bekering, maar gaat zodoende voorbij aan de bestreden beslissingen waar deze stellen dat dit niet valt te rijmen met de openhartelijke communicatie van verzoekster over haar bekering tegenover onbekenden. Verzoekers maken nog gewag van het feit dat de Iraanse autoriteiten weet hebben van hun activiteiten in België, maar ook dit valt geenszins te rijmen met hun eerdere stelling dat ze niet kunnen communiceren met hun familie over hun bekering omdat de Iraanse autoriteiten hen mogelijks zouden af luisteren. Verzoekers hebben enerzijds een discrete, voorzichtige houding doch hanteren anderzijds een openlijke ingesteldheid waarbij veiligheidsoverwegingen klaarblijkelijk van geen tel zijn. Dit getuigt wel degelijk van tegenstrijdig, onlogisch gedrag.

Waar verzoekers het opportunistische karakter van de activiteiten van verzoekster trachten te weerleggen door te verwijzen naar hun eerdere bekering in Iran en daaropvolgende activiteiten in België, verwijst de Raad nogmaals naar het arrest van 31 januari 2022, waarin geen geloof werd gehecht aan verzoekers hun bekering in Iran en het opportunistische karakter van hun activiteiten in België werd benadrukt. Verzoekers bieden in hun verzoekschrift ook geen enkel verweer tegen de terechte vaststelling van de bestreden beslissingen dat verzoekster pas na vijf jaar haar activiteiten als pastoor opnam, terwijl ze verklaarde reeds bij aankomst in België hier klaar voor te zijn.

Aangaande de afdrukken van de online meetings stellen verzoekers dat de argumentatie van de bestreden beslissing blijkt geeft van een (te kwader trouw) vooringenomenheid. Uit de administratieve dossiers en de bestreden beslissingen kan echter geen enkele vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. De Raad benadrukt dat de ambtenaren van het Commissariaat-generaal onpartijdig zijn en geen persoonlijk belang hebben bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. In zoverre verzoekers stelden dat ze verdere bewijzen gingen neerleggen ter terechtzitting van hun Zoom-meetings, bleven ze hierbij in gebreke. Uit het loutere overzicht van de Zoom-meetings kunnen geen conclusies worden afgeleid (verzoekschriften, stuk 6).

Vervolgens oordelen de bestreden beslissingen op pertinente wijze dat het interview en optreden waaraan verzoekster deelnam verder niet overtuigen als bewijs van hun bekering en vervolging door de Iraanse autoriteiten:

“Betreffende de deelname van uw echtgenote aan een optreden en een interview online dient in de eerste plaats aangestipt te worden dat uw vrouw slechts éénmalig hieraan deelnam en enkel tijdens het interview bij voornaam wordt vernoemd (CGVS vrouw p.3,9-10). Uw vrouw geeft aan dat ze tijdens het interview uitlegde hoe en waar ze zich in Iran bekeerde tot het christendom (CGVS vrouw p.3). Opnieuw moet hierbij worden

benadrukt dat op basis van de vaststellingen in jullie eerste verzoek de oprechtheid van de bekering van uw vrouw reeds ernstig werd ondermijnd. Hierdoor rijst het vermoeden dat de deelname aan het optreden en het online interview eerder voorkomt uit opportunistische overwegingen en met het oogmerk deze te kunnen aanwenden in onderhavige procedure. Dit vermoeden wordt bevestigd daar uit de neergelegde stukken blijkt dat uw vrouw deelnam aan het optreden en het interview respectievelijk eind 2023 en op 24/05/2023 en dus enerzijds ongeveer acht jaar na jullie bekering en ongeveer vierenhalf jaar na jullie eerste verzoek, en anderzijds na de uitspraak van de RvV op 31/01/2022 inzake jullie eerste verzoek en na de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS (d.d. 11/07/2022) inzake jullie tweede verzoek. Dit online optreden en interview trokken slechts een beperkt aantal kijkers, namelijk 146 views d.d. 20/03/2024 en 750 views d.d. 20/03/2024 (zie administratief dossier).

Voor het posten van video's van uw vrouw op het Telegramkanaal van kelisa naviderahaie geldt hetzelfde daar deze video's tevens een beperkt aantal views hebben (zie ingediende documenten nr 9). Evenmin blijkt nergens uit dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zijn van deze activiteiten van uw vrouw en hebben jullie daar ook geen concrete indicaties toe (CGVS man p.8; CGVS vrouw p.7)."

Verzoekers stellen in hun verzoekschrift vooreerst dat haar foto wel degelijk zichtbaar was tijdens het interview, hetgeen van belang is daar ze reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten staat. De Raad merkt hierbij op dat er geen enkele aanwijzing is dat verzoekster wordt gevisieerd door de Iraanse autoriteiten, temeer er geen enkel geloof wordt gehecht aan de vervolging die verzoekers meenden te hebben ervaren in het kader van hun eerste verzoeken om internationale bescherming.

Vervolgens wijzen verzoekers op het feit dat de activiteiten een voortzetting vormen van hun bekering en christelijk engagement in België en geen uiting van opportunisme zijn, doch gaan zodoende opnieuw voorbij aan de met gezag van gewijsde beoordeling het kader van hun eerste verzoeken om internationale bescherming, waaruit volgt dat er geen geloof kon worden gehecht aan hun bekering en hun engagement in België niet kon overtuigen.

Voorts treedt de Raad de bestreden beslissingen bij dat de voormelde activiteiten pas jaren na hun bekering en aankomst in België werden ontwikkeld, na het ontvangen van negatieve beslissingen, hetgeen het vermoeden van opportunisme verder schraagt.

Dat slechts een beperkt aantal kijkers deze activiteiten aanschouwde, is verder een aanwijzing dat deze van weinig belang zijn en bezwaarlijk tot de aandacht van de Iraanse autoriteiten zouden komen.

In eenzelfde lijn merken de bestreden beslissingen terecht op dat de deelname van verzoekers aan protesten niet overtuigen:

"Wat betreft de deelname van u en uw vrouw aan één of twee protesten in België vorig jaar moet vastgesteld worden dat deze an sich geen aanleiding kunnen geven tot een toekenning van een beschermingsstatus in jullie hoofde (CGVS man p.4; zie ingediende documenten nr 11). Het CGVS herinnert er bovendien aan dat het loutere gegeven dat u en uw echtgenote deelnamen aan één of twee protestmarsen niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen maar dat dit afhankelijk is van de individuele omstandigheden van de zaak (CGVS man p.4). Het is aan de verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij hierom dreigt te worden vervolgd bij een terugkeer naar Iran. Het risico moet individueel en dus in concreto aannemelijk worden gemaakt. Zoals eerder gezegd slaagt u er in casu echter niet in aannemelijk te maken dat u persoonlijk wordt gevisieerd door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer naar Iran, en ook niet op basis van de anonieme deelname van u en uw vrouw aan één of twee protesten in België. U en uw vrouw hebben ook geen aanwijzingen dat jullie hieromtrent worden gevolgd door de Iraanse overheid (CGVS man p.8; CGVS vrouw p.7). Dat u en uw vrouw omwille van jullie deelname aan één of twee protesten in België in 2023, en dus ongeveer vijf jaar na jullie vertrek uit Iran, bij terugkeer dreigt gevisieerd te worden door de Iraanse autoriteiten heeft u aldus niet aangetoond. Uit informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier (<https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coifocusiran.surveillancevandediassporadoordeiraanseautoriteiten20230510.pdf>), blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig interesse hebben om terugkerende verzoekers om internationale bescherming te vervolgen wegens activiteiten buiten Iran, zij het wegens hun vluchtrelaas, zij het wegens online activiteiten (op sociale media) met betrekking tot kritiek op de Iraanse autoriteiten of met betrekking tot hun bekering tot het christendom. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren, quod non in casu. Volledigheidshalve kan er, gelet op jullie onoprechte en opportunistische karakter van jullie bekering tot het christendom, van u en uw echtgenote verwacht worden dat jullie jullie sociale media accounts aanpassen of verwijderden alvorens naar Iran terug te keren."

Verzoekers wijzen in hun verzoekschriften op het feit dat verzoekster een ex-journaliste is en hun christelijke overtuigingen zich ontwikkelden middels een in de Verenigde Staten gevestigde christelijke organisatie. Tevens benadrukken verzoekers hun band met pastoor P. en de activiteiten die ze ontwikkelden in België. Een abstracte verwijzing naar het profiel van verzoekster als voormalige journaliste doet echter geenszins besluiten dat verzoekster werkelijk zou worden gevisieerd door de Iraanse autoriteiten. Immers zijn er geen concrete elementen aanwezig die tot een zulke conclusie nopen.

Wat het betoog inzake hun bekering en band met de pastoor P. betreft, kan wederom worden verwezen naar het feit dat hier geen geloof aan wordt gehecht, mede gelet op de vaststellingen die werden gemaakt tijdens de eerste verzoeken om internationale bescherming van verzoekers. Een verwijzing naar het feit dat verzoekers een band zouden hebben met *Iran Alive Ministeries* volstaat evenmin om te besluiten dat verzoekers zich in het vizier van de Iraanse autoriteiten zouden bevinden, daar hier evenmin enige concrete aanwijzing van voorligt.

In hun aanvullende nota leggen verzoekers bewijsmateriaal neer van hun deelname aan protesten in België. Dit werpt echter geen ander licht op de beoordeling van de bestreden beslissingen daar hun deelname *an sich* niet werd betwist.

Tot slot merken de bestreden beslissingen op terechte wijze op dat de door verzoekster neergelegde brief van Hesarat de ongeloofwaardige verklaringen van verzoekers niet kan remediëren:

“Betreffende de brief van de Hesarat is het vreemd dat deze brief niet eerder werd neergelegd, net als dat uw echtgenote haar job verloor niet eerder werd aangehaald. De brief dateert immers van 05/02/2019 (zie ingediend document nr 3). Dat uw echtgenote deze pas in 2022 zou hebben ontvangen (verklaring volgend verzoek, D.S. d.d. 14/06/2022 vraag 17) komt weinig aannemelijk over en is op geen enkele manier aangetoond. Zoals eerder aangehaald is het bijzonder opmerkelijk dat u beweerde dat deze brief aan jullie werd overgemaakt door een collega van uw vrouw, wier naam u weliswaar werd aangebracht door de protection officer, en die dezelfde naam draagt als de vrouw van P., waarvan u echter het bestaan ontkende (CGVS man p.18). Bovendien is de brief een kopie waarvan de authenticiteit zodus niet kan worden nagegaan. Hierbij kan bijkomend benadrukt worden dat dergelijke stukken slechts het vermogen hebben om geloofwaardige verklaringen kracht bij te zetten, quod non in casu. Dergelijke documenten zijn derhalve niet in staat om de eerdere pertinente vaststellingen van het CGVS en de RvV en de ongeloofwaardigheid van jullie aangemeten vrees om te gooien.”

In hun verzoekschrift bieden verzoekers een uitleg ter vergoelijking van het laattijdig neerleggen van deze brief. Namelijk dat verzoekster aanvankelijk het belang van het ontslag niet inzag en pas na vruchteloze pogingen het contact kon leggen met een collega. Het is echter niet aannemelijk dat verzoekster haar ontslag om religieuze redenen niet relevant zou achten tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming, daar dit immers nauw aansluit bij haar vluchtmotieven. Redelijkerwijze kan dan ook worden verwacht dat ze zo spoedig mogelijk dit document, of een kopie daarvan, zou trachten te bekomen, *quod non in casu*. Dat verzoekster zich in de onmogelijkheid zou bevinden om het originele document neer te leggen, doet verder geen afbreuk aan de beoordeling van de bestreden beslissingen inzake de bewijswaarde van het voormelde document.

De Raad acht verder de verwarring omtrent de identiteit van de afzender van de brief als bijkomstig en niet-determinerend, hetgeen het oordeel omtrent de beperkte bewijswaarde van het onderhavig document niet in de weg staat. Doch benadrukt de Raad dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet op de hoogte was van het feit dat pastoor P. een vrouw had, hetgeen verder afbreuk doet aan zijn vermeende band met deze persoon.

In fine stellen verzoekers nog dat het aanstellen van eenzelfde *protection officer* voor het tweede persoonlijke onderhoud niet getuigt van behoorlijk bestuur. De Raad merkt op dat er geen enkele rechtsregel voorligt die stelt dat er een andere *protection officer* moet worden aangesteld bij het voeren van een tweede persoonlijke onderhoud. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat de *protection officer* tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal optreedt als een beëdigd ambtenaar, wat bijkomende garanties inzake objectiviteit biedt. Een ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft trouwens geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor niet ingezien kan worden hoe deze ambtenaar *in casu* vooringenomen zou zijn geweest. Verzoekers blijven ook in gebreke om *in concreto* aan te tonen hoe het aanstellen van eenzelfde *protection officer* hen heeft benadeeld.

Verzoekers stellen zich nog de vraag of de Raad het aanvaardbaar acht dat ze één jaar hebben moeten wachten tot het tweede persoonlijke onderhoud. De Raad merkt op dat de in artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet vooropgestelde termijnen indicatief zijn. De wetgever heeft verder geen enkele sanctie gekoppeld aan de overschrijding van de beslissingstermijn voor de commissaris-generaal. Verzoekers tonen

verder ook niet aan welk belang juist werd geschaad ten gevolge van het gegeven dat ze een jaar lang moesten wachten op het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Ze tonen niet aan dat ze in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers voeren tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat ze in geval van een terugkeer naar Iran een reëel risico op ernstige schade zouden lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met de rolnummers RvV X en RvV X worden gevoegd.

Artikel 2

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP